

ክርባዕቱ መጻሕፍተ ብሉያት

እሉ እመንቱ

- ❖ መጽሐፈ ጦቢት
- ❖ መጽሐፈ ዮዲት
- ❖ መጽሐፈ አስቴር
- ❖ መጽሐፈ ኢዮብ

አሳታሚ:- ትንሳኤ ማሳተሚያ ድርጅት

፲፱፻፺፰ ዓ.ም.

አዲስ አበባ::

መግለጫ :

« ወኩሉ ዘተጽሕፈ ሰተግሣጸ ዚኣነ ተጽሕፈ »

የተጻፈው ሁሉ እኛ ልንመከርበት ተጻፈ /ሮሜ ፲፩ : ፬/

እግዚአብሔር አምላክ ለወዳጆቹ ነቢያት፣ ለደቀ መዛሙርቱ ሐዋርያት አገዛዝ ያጻፋቸውና ምዕመናን በቤተ ክርስቲያን የተቀበሉዋቸው የቅዱሳት መጻሕፍት ቍጥር ፹፩ መሆኑ ፍትሕ መንፈሳዊ በተለኘው ሕገ - መጽሐፍ ተደንግጎአል።/አንቀጽ ፪/ ቅዱሳት መጻሕፍትን ልዑል እግዚአብሔር «እንዲህ ብለህ ተናገር ፣ እንዲህ ብለህ ጻፍ » እያለ ድምጹን ፡ በማሰማት በራዕይ እየገለጸ ፣ በልቡና እየቀረጸ እንዲጻፉ በማድረጉ «መጻሕ ፍት አምላካውያት እስትንፋሱ እግዚአብሔር ነዮን» ቅዱሳት መጻሕፍት እስትንፋሱ እግዚአብሔር ናቸው የሚለውን ኃይለ ቃል ቅዱስ ቂርሎስ ዘእስክንድርያም ያጠናክራል ። ሃይ/አበ ፸፰ ፥ ፳፯።

አገራችን ኢትዮጵያ መጻሕፍተ ብሉያትን ከምንጫቸው መቀበሏ በታሪክ ሲወሳ፣ ሲነገርም ይኖራል ። በተግባርም ተተርጉሞአል። «ኢትዮጵያ እጆቿን ወደ እግዚአብሔር ትዘረጋለች» ተብሎ የመንፈስ ቅዱስ ምስክርነት የተሰጠላት እኛት አገራችን በብሉይ ኪዳን ሕገ ኦሪት፣ በሐዲስ ኪዳን ሕገ ወንጌል ተሰብኮላታል ። ለትምህርት፣ ለሥርዓት፣ ለታሪክና ለሕግ ምንጭ የሆኗት የብሉያትና የሐዲሳት መጻሕፍት፣ ኑፋቄ በዓለም ላይ ከመዘራቱ አስቀድሞ የገቡላትና የተቀበለቻቸው በመሆኑ ትምህርቷም ሆነ እምነቷ በጌታችንና በመድኃኒታችን በኢየሱስ ክርስቶስ፣ በነቢያትና በሐዋርያት መሠረት ላይ የጸና ነው።

በመሆኑም የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን ጥንታዊት፣ ብሔራዊት፣ ታሪካዊትና ሐዋርያዊት እንደመሆኗ መጠን ጥንታውያን የሆኑ ጥበባትና ልዩ ልዩ የትምህርት ዓይነቶች አሏት ፣ ከእነዚህም ውስጥ ሊቃውንቱን አራት ዓይና የሚያስኾላቸው የቅዱሳት መጻሕፍት የትርጓሜ ስልትና ትምህርት ነው። ሥርዓተ ትምህርቱም በአራት ዐበይት ጉባኤያት የተከፈለ ሲሆን አራቱ ጉባኤያት በመባል የሚታወቁትም፡- መጻሕፍተ ብሉያት፣ መጻሕፍተ ሐዲሳት፣ መጻሕፍተ ሊቃውንትና መጻሕፍተ መነኮሳት ናቸው።

ከ ፵፮፥፳ መጻሕፍተ ብሉይትም ውስጥ፡-

1. መጽሐፈ ጦቢት	3. መጽሐፈ አስቴር
2. መጽሐፈ ዮዲት	4. መጽሐፈ ኢዮብ የተሰኙት ናቸው፡፡

ሀ. መጽሐፈ ጦቢት ፡- ጦቢት ዐሥሩ ነገድ በ720 ቅድመ ልደተ ክርስቶስ በተማረኩ ጊዜ የተማረክ ጸድቅ ሰው ሲሆን በመጽሐፉ ውስጥ የሚገኘው ታሪክም በስደት ሀገር በነነዌ የተፈጸመ መሆኑ ተገልጧል፡፡ ቤተ ክርስቲያናችን በቀኖና ከምትቀበላቸው አርባ ስድስት የብሉይ ኪዳን መጻሕፍት አንዱ መጽሐፈ ጦቢት ነው፡፡ መጽሐፈ ጦቢት ከጥንት ጀምሮ በቤተ ክርስቲያናችን ሲነበብ፣ ሲተረጎምና ሲጠቀስ የኖረ ነው፡፡ ለማስረጃም ያህል በስድስተኛው ምእት ዓመት መጀመሪያ ላይ የነበረው የቤተ ክርስቲያናችን ሊቅ ቅዱስ ያፌድ «ይጌይስ ምጽዋት እምዘገቡቱ ለወርቅ . . . ወይብሉ በኩሉ ፍናዊሃ ሃሌ ሉያ ይትባረክ እግዚአብሔር . . . » እያለ በመዝሙረ ድጓው ስለጠቀሰው በያፌዳዊ ዜማም ሆነ በሌላ ተቀንዮ ቤተ ክርስቲያናችን ትጠቀምበታለች፡፡ (መጽሐፈ ጦቢት ፲፪. ፰ ÷ ፲፫ ፡ ፲፮ ÷ ፲፭ መጽሐፈ ድጓ)፡፡

ለ. መጽሐፈ ዮዲት ፡-መጽሐፈ ዮዲት ቅድስት ቤተ ክርስቲያናችን ከምትቀበላቸው አርባ ስድስት ቀኖናውያን የብሉይ ኪዳን መጻሕፍት አንዱ ነው፡፡ መጽሐፉ ልዑል እግዚአብሔር ዮዲት በተባለችው እስራኤላዊት ሴት አማካኝነት ሕዝቡን ከጠላታቸው ሆሎፎርኒስ እንደታደገ የሚተርክ ሲሆን፣ ታሪኩም በአሶር ገናና መንግሥት ጊዜ የተጻፈ ነው፡፡ መጽሐፈ ዮዲት ከጥንት ጀምሮ ሲነበብና ሲጠቀስ፣ ሲተረጎምም የኖረ መጽሐፍ ነው፡፡ ይሁን እንጂ በዛሬው የዕብራውያን ቅዱስ መጽሐፍ ቀኖና ውስጥ ባለመገኘቱ ከቅዱሳት መጻሕፍት ቍጥር የሚያወጡት ሲኖሩ በሁለተኛው ቀኖናዊ ደረጃ የሚያስቀምጡትም አለ፡፡ ቤተ ክርስቲያናችን ግን ቅዱሳት መጻሕፍት ሁሉ በመንፈስ እግዚአብሔር የተጻፉ መሆናቸውን ስለምታምን መጽሐፈ ዮዲትን በተመሳሳይ ቀኖና ከታሪክ መጻሕፍት ቍጥሎ እንዲቀመጥ ተደርጓል፡፡ / ፪ጢሞ ፫ ÷ ፲፮ - ፲፯/፡፡

ሐ. መጽሐፈ አስቴር ፡- መጽሐፈ አስቴር በአርጤክስስ ዘመነ መንግሥት

ከ 486 - 465 ቅድመ ልደተ ክርስቶስ በፋርስ ሀገር የተፈጸመውን የአይሁድ ታሪክ የያዘ መጽሐፍ ነው፡፡ ይሁን እንጂ የዕብራውያን መጽሐፈ አስቴር አጭር ወይም ጎደሎ ከመሆኑም በላይ በዕብራውያን መጽሐፈ አስቴር አንድ ጊዜም እንኳን ስመ እግዚአብሔር አልተጠቀሰበትም፡፡ ሙሉ በሆነው በኢትዮጵያው መጽሐፈ አስቴር ግን ከሃያ አንድ ጊዜ በላይ ስመ እግዚአብሔር ተጠቅሶ ይገኛል፡፡ ምክንያቱም ጸሎተ መርዶክዮስንና ጸሎተ አስቴርን አካትቶ የያዘ በመሆኑ ነው፡፡ /ምዕ ፬ ÷ ፲፮ - ፳፯/፡፡

የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን የምትቀበለው መጽሐፈ አስቴር ግን በይዘቱ ሙሉ ነው፡፡ ከፅርዑ መጽሐፈ አስቴርም ጋር አንድ አይነት ነው፡፡ በመሆኑም ቤተ ክርስቲያናችን መጽሐፈ አስቴርን አንድ ሙሉ መጽሐፍ አድርጋ እንጂ ተጨማሪ ወይም ተረፍ በማለት ከሁለት አትከፍለውም፡፡

መ. መጽሐፈ ኢዮብ ፡- መጽሐፈ ኢዮብ ከብሉይ ኪዳን ቀደምት መጻሕፍት አንዱ እንደሆነና ጸድቁ ኢዮብ ከነኖረበት ዘመን አንጻር ሊታወቅ ተችሏል፡፡ ጸድቁ ኢዮብ በትውልዱ ከአብርሃም አምስተኛ ትውልድ እንደነበር በምዕራፍ ፵፪ ÷ ፲፮ እስከ ፳ ላይ ተወስቷል፡፡ ጸድቁ ኢዮብ የኖረበት ዘመን ዘመነ አበው ሲሆን መጽሐፉም የተጻፈው በዚሁ ዘመን እንደሆነ ይታመናል፡፡ ሀገረ እግዚአብሔር የሆነችው ኢትዮጵያ በቅድሚያ ከተቀበለቻቸው የብሉይ ኪዳን መጻሕፍት አንዱ መጽሐፈ ኢዮብ ነው፡፡

ይሁን እንጂ የመጻሕፍተ ብሉይት ምሥጢራዊ ትርጓሜ በግእዝና በአማርኛ በቤተ ክርስቲያናችን ሊቃውንት ተመርሖ ልቡና ተተርጉሞ ቃል በቃልና በእጅ ጽሑፍ ተጠብቆ እስከ እኛ ቆይቷል፡፡ ዛሬ ግን የመጻሕፍቱ ፣ ማለትም የብሉይቱ ምሥጢራዊ ትርጓሜ የእጅ ጽሑፍ የታዕካ ነገሥት በአታ ለማርያም የብሉይት መጻሕፍት ሊቅ የነበሩት መጋቤ ምሥጢር ጌራ ወርቅ ጥበቡ ያስተምሩበት የነበረው የብ

ሥት ትርጓሜ በትም ተከተል በማሳተሚያ ድርጅታችን አማካኝነት

ታትሞ ለመምህራንና ለደቀ መዛሙርት እንዲሁም ለሁሉም መፍቀርያና ቅዱሳት መጻሕፍት እንዲዳረስ ለማድረግ በመቻላችን የታሰበውን የሚያስጀምር ፣ የተጀመረውን የሚያስጨርስ ልዑል እግዚአብሔርን እናመሰግናለን።

«በብሔት ለእግዚአብሔር በሰማያት ወሰላም በምድር ሥምረቱ ለሰብእ»

አባ ጳውሎስ

ፓትርያርክ ርዕሰ ሊቃነ ጳጳሳት ዘኢትዮጵያ

ሊቀ ጳጳስ ዘአክሱም ወእጩ ዘመንበረ

ተክለ ሃይማኖት

፲፱፻፺፮ ዓ.ም.

መጽሐፈ ጦቢት

መቅድም

ጦቢት ማለት ሠናይ ማለት ነው፤ ወርሃዋ እግዚአብሔር ከመ ሠናይ ባለው ከመጠብ ብሎ እንዲገኝ፤

ከመ ቀለመ ጸሐፊ ዘጠበጠበ ያለውን ዘሠናየ ብለው እንዲ ተረጉሙ፤ አንድም ጦቢብ ማለት ነው፤ ጤት ማለት ጠ ቢብ ማለት እንደሆነ፤ ነገዱ ትውልዱ ከነገደ ንፍታሌም ነው፤ በሀገሩ ሳለ ከዘመዶቹ ተለይቶ በሕግ፤ በአምልኮት ጸንቶ አሥራት በኩራት ቀዳም ያት ያወጣ ነበር፤ ለዕቤራት ለዕጻለ ማውታ ዘመድ ይሆና ቸው ነበር፤ ከዓመት ፫ ጊዜ ለገበረ በዓል ይወጣ ነበር፤

ይህም ጦቢት አሥሩ ነገድ ሲማረኩ አብሮ ተማርኮ ሄዷል፤ ጸድቃንን ከኃጥአን ጋር ስለምን ያስማርካቸዋል ቢሉ ስለ ሦስት ነገር፤ ተማር ከው በሄዱበት ሀገር ወደኃ ጤአት፤ ወደጣዖት እንዳይ ሄዱ ይመክሯቸዋል፤ ያስተም ሯቸዋልና፤ መስፍንም ሁነው ይገባቸዋልና እንደ ዳንኤል፤ እንደ መርዶክዮስ፤ እንደ ኤርምያስ፤ እንደሱ መከራም ከበዛ ዘንድ ጸጋ ክብር ይበዛ ልና ጦቢት ተማርኮ በሄደ ጊዜ

ስልምናሶር በወገኖቹ ላይ ሹሞታል፤ ያን ጊዜ ተሹሞ ሳለ በራጊስ ዘሜዶን ከገባኤል ዘንድ አሥር መክሊት ብር አደራ አስቀመጠ፤ ስልም ናሶር ሙቶ ልጁ ሰናክሬም ነገሠ፤ ጦቢትን ከሹመቱ ሻረው፤ ወደምድያም መሄድ፤ የማይቻለው ሆነ፤ የዚህም የጦቢት ግብሩ የሞተ መቅበር ነበር፤ ከዕለታት አንድ ቀን በበዓለ ጳንጠቆስጤ ልጁን ጠብያን ጠርቶ ሐር አምጽእ ዘረኩብክ እምአኃዊን ቢጸ ነዳያን በንዴት ከተካከሉ ከወንድሞ ቻችን አንድ ሰው አምጣ፤ እስኪመጣ ድረስ እጠብቅሃለሁ አለው፤ ቢሂድ ከወገኖቻቸው አንድ ሰውሙቶ ወድቆ አገኘ፤ ተመልሶ ነገረው፤ እሱም ተነሥቶ ሄደ፤ ራሳውን አንሥቶ ከቤት አግብቶ እጁን ታጥቦ፤ እህል ቀምሶ ዐሐይ ከገባች በኋላ ሄዶ ቀበረው፤ ወበይእቲ ሌሊት ቤትኩ ስኩብየ ውስተ ዓረፍት፤ በዚያች ሌሊት ከቅጥሩ ተኝቼ አደርኩ፤ አድሬ ነበር ብትልም ይሆናል፤ ፊቱን ተገልጦ ተኝቶ ሳለ አዕዋፍ ትኩስ ፋንድ ያጣሉ በት፤ ከዓይኑ እንደ ብልዝ ያለ ወጣበት፤ ዓይኑ ጠፋ፤ ወሐናስ ትጽመድ ቤተ አንስት እንዲል፤

ሐና የሙያ እየዋለች፤ የፈጭታ እየፈጨች ስትረዳው ከዕለታት አንድ ቀን ጌቶቿ አንድ ጠቦት ሰጥተዋት ይህ መጣች፤ ወአጋ ዘት ትጽራጎ እንዲል፤ በጊቱ ትጮህ ጀመረ፤ አንድም እሷም በግ አመጣሁ እያለች ቃሏን አሰምታ ተናገረች፤ ወለ እመ ሰረቂዮ አብአዮ ለባዕሉ፤ ሰርቀሽ አምጥተሽው እንደሆነ ለባለ ገንዘቡ ሰጪው አላት፤ አይቲ ውእቲ ምጽዋትከ ወጽድ ቅከ በጌነትህ ምጽዋትህ ያዳኑህ ወዴት ነው? ናሁ ተዓውቀ ኩሉ ዘላዕሌከ፤ እነሆ ክፋት ሁሉ ተገለጸብህ አለችው፤ ወአዝዝ ዘይትሚጦ መንፈስየ ከመ እሠዓር፤ ከዚህ ዓለም በሞት እለይ ዘንድ ነፍሴን ከሥጋዬ የሚለይ መልአክ እዘዝ፤ እስመ ይኔይ ስኒ ሞት እምሐዩው ክፋ ነገር እየሰሙ ከመኖር ሞት ይሻለኛልና፤ ወበይእቲ ዕለት ረከባ ለወለተ ራጉኤል ሣራ፤ በዚህ ቀን የራጉኤልን ልጅ ሣራን ተግዳሮት አገኛት፤ ወተእየራሃ አዕማተ አበሃ፤ ያባቷ ባሮች ተገዳደሯት፤ ወይቤላሃ አተአ ምራኑ እንዘ ይትሐነቀ አምታትኪ፤ ባሎችሽ እየታነቀ እንደ ሞቱ አታው ቂምን እነሆ ሰባት ሰዎች

አግብተውሽ ነበረ፤ ወአሐዱ እምኔሆሙ ኢተለወኪ ከነዚህ ሁሉ አንዱ አልተከተለሽም፤ እኛሰ በነዚያ ምክንያት ምን ያህል ያዘንን ይመስልሻል፤ ሐራ ምስሌሆሙ አንችም እንደ ነዚያ በሞት ሂጂ ወኢን ርአይ ወልደ ወወለተ እምኔኪ ካንቺ ወንድ ልጅ፤ ሴት ልጅ ተወልዶ ማየት ይቅርብን አሏት፤ ወሶበ ሰምዓት ዘንተ ተከዘት ጥቀ፤ ይህንን ነገር በሰማች ጊዜ ፈጽማ አዘነች፤ ወይእዜኒ እግዚአ አዕይንትየ ለከ መጠውኩከ፤ አቤቱ ዓይነ ልቡናዬ ደነገጠ ልቡናዬን ወዳንተ መለስሁ፤ ወእብለከ ሠዐረኒ እምን ምድር ከመ ኢይስማዕ ትዕይርተ፤ ተግዳሮትን እንዳ ልሰማ ከዚህ ዓለም በሞት ለየኝ እልሃለሁ አለች፤ ወተ ሰምዕ ጸሎቶሙ ለክልዔ ሆሙ፤ የሁለቱም ልመናቸው ከእግዚአብሔር ዘንድ ደረሰ፤ ወፈነዎ ለሩፋኤል ከመ ይፈውሶሙ ለክልኤሆሙ፤ ሁለቱንም ያድናቸው ዘንድ ሩፋኤልን ሰደደ፤ ወለጠቢትኒ ከመያ ሰስል ጢሰ ዓይነ፤ የጠቢ ትንም በዓይነ ያለ ብልዘን፤ ብግሩን፤ ያጠፋለት ዘንድ፤ ወለሣራኒ፤ ወለተ ራጉኤል ከመ የሀባ ለጠብያ፤ የራጉኤልን ልጅ

ሣራንም ለጠብያ ይሰጣት ዘንድ፤ ወበይእቲ ዕለት ተዘከረ ጠቢት በእንተ ብሩር ዘአማ ኅፀነ በነበ ገባኤል፤ በዚያች ዕለት ከገባኤል ዘንድ ያኖረውን የብሩን ነገር አሰበ፤ እኔስ ልሙት ብዬ ለመንሁ፤ ልጄን ጠብያን ጠርቼ ሳልሞት የብሩን ነገር ለምን አልነግረው ልጄ በሞትሁ ጊዜ አክብረህ ቅበረኝ፤ እናትህንም አክብራት፤ በሞተች ጊዜ ከኔ ደርባት፤ ዑቅ ርእስከ አወልድየ እምኩሉ ዝሙት፤ ልጄ ከዝሙት ራስህን ጠብቅ፤ ወቅድም ለከ ነሢአ ብእሲት እምዘርዕ አበዊከ፤ አስቀድመህ ካባቶችህ ወገን ሚስት አግባ፤ ከባዕድ ወገን አታግባ፤ እኛ የደኅች ሰዎች ወገኖች ነንና፤ ወይእዜኒ እነግረከ በእንተ መካልየ ብሩር ዐሠርቱ ዘአዕቀብኩ ነበ ገባኤል፤ ከገባኤል ዘንድ አደራ ያኖርሁት የብሩን ነገር አሁንም እነግርሃለሁ፤ ወአውሥአ ጠብያ ወይቤሎ እገብር አባ ዘእዘዝኪ፤ ጠብያ መልሶ እንዲህ አለው፤ አባቴ ያዘዝከኝን ሁሉ አደርጋለሁ፤ ወበሕቱ እፎ እክል ነሢአቶ ለውእቱ ብሩር ዘኢየሐምሮ፤ ሀገሩን አላውቅ ሰውን አላውቅ ብሩን ለማም

ጣት እንደምን ይቻለኛል? ወወሀቦ መጽሐፈ፤ ጦማር /ደብዳቤ/ ጽፎ ሰጠው፤ አብሮህ የሚሄድ ሰው ፈልግ፤ ደመወዙን እስጠዋለሁ አለው፤ ወሐረ ይሕሥሥ ወረከቦ ለሩፋኤል፤ ሰው ሊፈልግ ሂዶ ሩፋኤልን አገኘው፤ መልአክ እንደሆነ አላወቀም፤ ወይቤሎ ትክልኑ ሐዊረ ምስሌየ ራጊስ ዘሚዶን፤ የሚዶን አውራጃ ወደምትሆን ወደ ራጊስ ከኔ ጋራ አብሮ ለመሄድ ትችላለህ? አለው፤ ወይቤሎ ውእቱ መልአክ አሐውር ምስሌከ፤ መልአኩም ይሁን ካንተ ጋራ አብሬህ እኔዳለሁ፤ ጌዳናውንም አውቀዋለሁ፤ ከገባኤል ዘንድ ነበርኩ፤ አለው፤ ጠብያም ላባቴ እነግረው ዘንድ ቆየኝ አለው፤ እሱም ሂድ አትዘግይ አለው፤ ወይቤሎ ለአቡሁ ነዋ ረከብኩ ዘየሐውር ምስሌየ፤ አባቴን እነሆ ከኔ ጋራ አብሮኝ የሚሄድ ሰው አገኘሁ አለው፤ ከማን ወገን እንደሆነ አውቅ ዘንድ ጠርተህ እምጣው አለው፤ ጠርቶ አመጣው፤ ወይቤሎ ጠቢት አንተ እኑየ እምአይሕዝብ፤ ጠቢትም አንተ ወንድሚከማን ወገን ነህ? ሀገርህስ ወዴት ነው አለው፤ መልአኩም ከደመወዜ እንጂ ከሀገሬ፤ ከወገኔ ምን አለህ አለው፤ ወይቤሎ

ረቅድ አነ አንተ እኩየ
 ዘመደከ፣ ጠቢትም
 አንተ ወንድሜ ዘመድህን፣
 ወገንህን አውቅ ዘንድ እወዳለሁ
 አለው፤ ወይቤሎ አንሰ አዛርያ
 ዘመደ አናንያ ዓቢይ እኩከ፤
 የታላቅ ወንድምህ የአናንያ
 ወገን አዛርያ እባላለሁ፤ አንተ
 ወንድሜ ደኅና ነህ አለው፤
 ወአንተ እምነ ዓቢይ ሥርወ
 አንተ፤ አንተስ ከደግ ሰው
 ወገን ነህ አለው፤ ነገር ግን
 የምሰጥህን ደመወዝህን ንገረኝ
 አለው፤ ዕለት ዕለት አንድ
 አንድ ድሪም እንስጥህን አለው፤
 ምግብህስ ከልጄ ጋራ ነው፤
 ቢያንስህም እጨምርልሃለሁ፤
 ወይቤሎ አቡሁ ሐር ምስለ
 ዝንቱ ብእሲ፣ ከዚህ ሰው ጋራ
 ሂዱ፤ እግዚአብሔር ጎዳናችሁን
 ያቅናላችሁ፤ መልአኩ አብሯ
 ችሁ ይሂድ አለው፤ ሁለቱም
 ወጥተው ሂዱ፤ ወተለምሙ ከልበ
 ወልደሙ፤ የልጃቸው ውሻ ተከ
 ተላቸው፤ ወበጽሐ ጤግሮስ፤
 ጤግሮስ ደረሰ፤ ጠቢያ ሊታጠብ
 ወደ ወንዝ ወረደ፤ ወሠረረ
 ላዕሌሁ ዓሣ፤ አሣው ተወርውሮ
 መጣበት፤ መልአኩ ይዘህ አው
 ጣው አለው፤ ይዞ አወጣው፤
 ወምትር፤ እረደው፤ አወራር
 ደው ልቡን፤ ጉብቱን፤ ሐሞቱን
 ያዝ አለው፤ ጠብያም መልአኩን

አንተ ወንድሜ አዛርያ ልቡ፤
 ጉብቱ፤ ሐሞቱ ምን ይሆናል
 አለው፤ መልአኩም ልቡ፤ ጉብቱ
 ሐሞቱ ጋኔን ያደረበት ሰው
 ቢኖር ያጤሱበት እንደሆነ
 ለቅቆት ይሂዳል፤ ሐሞቱ ግን
 ባይኑ ብልዝ፤ ብግር የወጣበት
 ሰው ቢኖር፤ የኳሉት እንደሆነ
 ይድናል፤ ወሶበ ቀርቦ ነበ
 ራጊስ፤ ወደራጊስ በቀረቡ ጊዜ
 አንተ ወንድሜ ዛሬ ከራጉኤል
 ዘንድ እናድራለን፤ ለአንተም
 ዘመድህ ነው፤ ወደ ወለት አሐቲ
 ወስማ ሣራ፤ አንዲት ልጅ
 አለችው፤ ስሟ ሣራ የምትባል
 ሚስት ትሆንህ ዘንድ የሷን
 ነገር ልንገርህ፤ ላንተ ትገባሃ
 ለችና አለው፤ ልጅቱም መልክ
 መልካም ልባም ናት አለው፤
 ጠብያም አንተ ወንድሜ የእሷን
 ነገር ሰባት ሰዎች እንዳገቧት
 ሁሉም እንደሞቱ ሰምቻለሁ፤
 አሁንም እኔ ላባቴ አንድ ነኝ፤
 እሞታለሁ ብዬ እፈራለሁ
 አለው፤ ወበእንተ ጋኔንስ ኢያሳ
 ዝንከ፤ ስለ ጋኔንስ አትዘን፤
 በዚች ሌሊት ላንተ ሚስት
 ሁና ትሰጥሃለችና፤ ወሶበ ሶዕከ
 ውስተ ጽርሕ፤ ወደ ጫጉላ
 ቤት በገባህ ጊዜ ሕራረ ዕጣን
 ጨምረህ ልቡን ጉብቱን አጢ
 ስበት፤ በሽተተው ጊዜ ጋኔን
 ይሸሻል አለው፤ ወደኡ ቤተ

ራጉኤል፤ ከራጉኤል ቤት ገቡ፤
 ወተቀበ ለቶሙ ሣራ፤ ሣራም
 ደስ አሰኝታ ተቀበለቻቸው፤
 ደህና ናችሁ፤ አለቻቸው፤ ራጉ
 ኤልም እናንተ ወንድሞቼ ከማን
 ወገንናችሁ አላቸው፤ ወደ ነነዌ
 ተማርከው ከሂዱት ከንፍታሌም
 ወገን ነን አሉት፤ ወንድሜ
 ጠቢትን ታውቁ ታላችሁ
 አላቸው፤ ጠብያ አባቴ ነው
 አለው፤ ራጉኤልም ተነሥቶ
 ሳመው፤ ወይቤሎ ጠብያ
 ለአዛርያ፤ ጠብያ አዛርያን
 እንዲህ አለው፤ አንተ ወንድሜ
 በጉዳና የነገርኸኝን ነገር
 ተናገር ነገሩ ይለቅ አለው፤
 ራጉኤልም ሰምቶ ብላ፤ ጠጣ
 ደስ ይበልህ፤ አንተ ትወስዳ
 ታለህ አለው፤ ጠብያም ውል
 እስክታደርግልኝ ድረስ እህል
 አልቀምስም አለ፤ ወጸውዓለሣራ፤
 ሣራን ጠርቶ እጇን ይዞ ሚስት
 ትሆነው ዘንድ ለጠብያ ሰጠው፤
 ወሶበ ሶኦ፤ ወደጫጉላው በገባ
 ጊዜ ሕራረ ዕጣኑን ከልቡ፤
 ከጉብቱ ጨምሮ አጤሰው፤
 ወሶበ ዩኒም በሸተተው ጊዜ ጋኔን
 ሸሸ፤ ወወሠሮ ዝኩ መልአክ፤
 መልአኩ አሥሮ ከመሬት
 ቀበረው ከዚህ በኋላ ራጉኤልም
 ሂዶ መቃብር ቆፈረ፤ ወይቤላ
 ለዕድና ብእሲቱ፤ እድና ሚስቱን
 እንዲህ አላት፤ ሙቶም እንደ

ሆነ እንቀብረው ዘንድ አንዲት
 ብላቴና ስደጂ አላት፤ ያቺም
 ብላቴና ተመልሳ ሁሉም ደኅና
 ናቸው ብላ ነገረቻቸው፤ እግዚ
 አብሔርን አመሰገኑ፤ ወእምዝ
 አዘዘሙ ይድፍኑ መቃብረ፤
 ከዚህ በኋላ መቃብሩን ይደፍኑ
 ዘንድ ባሮቹን አዘዛቸው፤
 ወእምዝ ገብረ ሎሙ በዓለ
 ዐሠረ ወረብዕ መዋዕለ፤ ከዚህ
 በኋላ አሥራ አራት ቀን በዓል
 አደረገላቸው፤ ሩፋኤልም
 ከገባኤል ዘንድ ብሩን አመጣ፤
 በዓሉ ከተፈጸመ በኋላ ጠብያ
 ራጉኤልን ስደደኝ ልሂድ
 አለው፤ ከዬት ቢለው ከአባቴ
 አለው፤ እኔስ አባትህ አይደለ
 ሁም፤ ከዚህ አትኖርም አለው፤
 ለእናት ለአባቴ አንድ ነኝ፤
 እኔን ከአጡ ያረጀ ሰውነታ
 ቸው በኃዘን ሳለ ወደ መቃብር
 ይወርዳል አለው፤ ራጉኤልም
 ሚስቱ ሣራን እኩሌታ ገንዘቡን
 ሰጥቶ መርቆ ሰደደው፤ ወእምዝ
 ይቤሎ ሩፋኤል ለጠብያ፤ ከዚህ
 በኋላ ሩፋኤል ጠብያን እንዲህ
 አለው፤ አባትህን በንዴት
 በዕውርነት እንደተውኸው
 አታውቅም አሁን ከሚስትህ
 ተቀድመን ሂደን ቤቱን እናዘ
 ጋጅ፤ ሐሞቱን ያዝ አለው፤
 ወይቤሎ ሩፋኤል አነ አአምር
 ከመ ይትከሠት አዕይንቲሁ

የባትህ ዓይኖች እንዲ
 አውቃለሁ፡ አንተ ግን
 ዓይኑን ካለው፤ ወሰብ ተኩራሽ
 የሐሰ፤ በተካለ ጊዜ ዓኑን
 ያሸዋል፤ ብልዙ፤ ብግሩ ይቀረ
 ፋል፤ ይገፈፋል አለው፤ ሐና
 ሔዳ ልጅህ መጣ አለችው፤
 ጦቢት ሲወጣ ተሰና ክሎ
 ወደቀ፤ ጦቢያ ፈጥኖ ሄደ፤
 አንገቱን ቀና አድርጎ ካለው፤
 በካለው ጊዜ ዓይኑን አሸው፤
 ብልዙ፤ ብግሩ ተቀረፈለት፤
 ተገፈፈለት የልጁን አንገት
 አቅፎ አለቀሰ፤ ከዚህ በኋላ
 ጦቢት ጦቢያን ጠርቶ ርኢ
 ሎቱ ወልድየ፤ ልጄ የዚያን
 ሰው ደመወዙን እወቅለት
 አለው፤ ጦቢያም እኔ ካመጣ
 ሁት ገንዘብ እኩሌታውን ቢወስ
 ደው አይገዳም አለው፤ መልአ
 ኩንም ጠርቶ ካመጣችሁት
 ገንዘብ እኩሌታውን ውሰድ
 አለው፤ ወጸውም ፋፋኤል
 ለክልሌሆሙ ሁለቱንም ጠርቶ
 እንዲህ አላቸው እግዚአብሔርን
 አመስግኑት፤ ለሱ ተገዙ
 ስሙን አመስግኑት፤ ወንግሩ
 ግብር፤ ሥራውን በክብር
 ተናገሩ፤ ወአርእዩ፤ ሥራውን
 አክብራችሁ ግለጡ፤ ወናሁ
 ኢየሱስ እምኔክሙ ኩሎ
 ነገረ፤ ነገሩን ሁሉ ከናንተ
 አልሰውረውም፤ ወእቤ ለክሙ

ከመ ምሥጢረ መንግሥት
 ሠናይ ለኃቢዕ፤ የቤተ መንግ
 ሥትን ምሥጢር መሠወር
 ደግ እንደሆነ፤ የእግዚአብ
 ሔርን ሥራ ግን አክብሮ
 መግለጽ እንዲገባ እነግራች
 ኋለሁ፤ ወይእዜኒ አመ ጸለ
 ይክሙ አንተ ወሳሪ መርዓትከ
 አነ አባእኩ ተገኝረ ስእለት
 ክሙ፤ አሁንም ሣራና አንተ
 በለመናችሁ ጊዜ የለመናች
 ሁን መታሰቢያ ወደ ጌታ አቀረ
 ብሁ፤ ወአንተኒ አመ ትቀብር
 አብድ ንተ፤ አንተም ሬሳ
 ትቀብር በነበረ ጊዜ በረድኤት
 አብሬህ ነበርሁ፤ ወእግዚአብ
 ሔር ፈነ ወኒ ከመ እፈውስከ፤
 አድንህ ዘንድ እግዚአብሔር
 ላከኝ፤ ወለሣራኒ ከመ እናዝዝ
 ኃዘና፤ የሣራንም ኃዘኛን
 አርቅላት ዘንድ ሰደደኝ፤ አነ
 ውእቱ ፋፋኤል መልአክ አሐዱ
 እምነ ጌቱ ቅዱሳን መላእክት፤
 ከጌቱ ሊቃነ መላእክት አንዱ
 ፋፋኤል እኔ ነኝ፤ ወሰሚያሙ
 ዘንተ ክልሌሆሙ ወድቁ በገጸሙ
 ሁለቱም ይህን በሰሙ ጊዜ
 በግምባራቸው ፍግም ብለው
 ወደቁ፤ ወይቤሎሙ ኢትፍርሁ፤
 አትፍሩ ፈጣሪያችሁ እግዚአብ
 ሔርን አመስግኑ፤ እስመ አኮ
 ሊተ አኩቴት፤ ለኔ ምስጋና
 የሚገባኝ አይደለምና፤ አላ

ፈቃዱ ለአምላክክሙ አምጽ
 አኒ፤ የፈጣሪያችሁ ፈቃዱ
 አመጣኝ እንጂ፤ ወእንሰ አስተር
 አይኩ ክሙ፤ እኔ ታየኋችሁ
 እናንተም መልኬን አያችሁት፤
 ከናንተ ጋራ ይረባኛል፤ ይጠቅ
 መኛል ብዬ አልበላሁም፤ አልጠ
 ጣሁም፤ ወይእዜኒ እመኑ በእግ
 ዘአብሔር፤ በእግዚአብሔር
 እመኑ፤ እኔ ወደላከኝ እሂዳ
 ለሁና፤ ወመጸእኩ እጽሐፍ
 እሎንተ ኩሎ፤ ይህን ሁሉ
 እጽፍ ዘንድ መጣሁ፤ ወሶቤሃ
 ተንሥኦ ወሐረ፤ ያን ጊዜ
 ተነሥቶ ሄደ፤ ወኢርእይዎ
 እንከ፤ ዳግመኛ አላየትም፤
 ወበእንተ ዘአስተር አየሙ
 መልአክ እግዚአብሔር፤
 መልአክ እግዚአብሔር ስለታ
 ይቸው፤ ወጸለየ ጦቢት ጸሎተ
 ትፍሥሕት ተናገረ ሲል ነው፤
 ጦቢትም ደስ የሚያሰኝ ጸሎት
 ተናገረ፤ ወይቤ ይትባረክ እግዚ
 አብሔር ዘውእቱ ሕያው
 ለዓለም፤ ለዘለዓለሙ ሕያው
 ሆኖ የሚኖር እግዚአብሔር
 ይክበር ይመስገን እያለ ብዙ
 ምስጋና ተናገረ፤ ወእምዘ
 አርመመ ጦቢት እምነበ
 ይጼሊ፤ ከዚህ በኋላ ጦቢት
 ጸሎቱን ተወ፤ ሻወጅቱ ዓመት
 ሎቱ አመ የኃጉል አዕይንቲሁ፤
 ዓይኑም በጠፋ ጊዜ ሃምሳ

ስምንት ዘመን ሁኖት ነበረ፤
 ወእምድኅረ ሻወጅቱ ዓመት
 ርእየ ከኃምሳ ስምንት ዘመን
 በኋላ አየ፤ ወገብረ ምጽዋተ፤
 ምጽዋቱን መጸወተ፤ ወወሰከ
 ዓዲ ፈሪሆቶ ለእግዚአብሔር፤
 ዳግመኛ እግዚአብሔርን ፈጽሞ
 ፈራው፤ ወይእዜኒ ጸለ ወልድየ
 እምነ ነገዌ እስመ በግብር
 ይከውን ዘነበበ ዮናስ ነቢይ፤
 ዮናስ የተናገረው ነገር አይቀር
 ምና ልጄ ከነገዌ ውጣ፤ ወአንተ
 ዕቀብ ሕገ ወትእዘዘ፤ አንተም
 ሕጉን ትእዘዙን ጠብቅ፤ ወቅብ
 ረኒ በሠናይ፤ አክብረህ ቅበረኝ
 እናትህንም ከኔ ደርባት፤ ወይእ
 ዜኒ ወልድየ ርኢ ከመ ታድኅን
 ምጽዋት፤ አሁንም ልጄ ምጽ
 ዋት ለሚያደርጓት ሰዎች ከሞተ
 ሥጋ፤ ከሞተ ነፍስ እንድታ
 ድን እወቅ፤ ወከመዝ ብሂሎ
 ሞተ ጦቢት፤ ጦቢት ይህንን
 ተናግሮ ሞተ፤ ወወጽአት መን
 ፈሱ፤ ነፍሱ ከሥጋው ተለየች፤
 ምእት ወሃምሳ ወስመንቱ ዓመት
 ሎቱ፤ በሞተ ጊዜ መቶ ሃምሳ
 ስምንት ዘመን ሁኖት ነበር፤
 ወቀበርዎ በክብር፤ አክብረው
 ቀበሩት፤ እናቱ ሐናም በሞተች
 ጊዜ ጦቢያ ካባቱ ደረባት፤
 ከዚህ በኋላ ጦቢያ ልጆቹን
 ሚስቱን ይዞ ከራትኤል ዘንድ
 ወደባጥና ሄደ፤ ራትኤልም፤

እድናም ሞቱ ቀበራቸው፤ ወሰምዑ ናቡከደነፆር ወአሕሻ ዊርስ ሙስናሃ ለነነዊ ወተራ ሥሐ፡ ናቡከደነፆርና አሕሻ ዊርስ የነነዊን ጥፋት ሰምተው ደስ አላቸው፤ ወሞተ ጠብያ በጀወ ጅወጂ ዓመት፤ ጠብያም በመቶ ሃያ ሰባት ዓመቱ ሞተ፤ አክብረው ቀበሩት ይህም ተጻፈ፡ ተጽፎ ሲነበብ፤ ሲተረ ጐም ከነቢያት እስከ ሐዋርያት ደረሰ፤ ሐዋርያት ለቀሌምንጦስ ሰማንያ አንዱን መጻሕፍት ቈጥረው ሲሰጡት አንድ መጽሐፈ ጦቢት ብለው ቆጥረው ሰጥተውታል፤ ይኸም ለከንቱ አልተጻፈም፤ እኛ ልንገሠጽ በት፤ እኛ ልንመከርበት ነው፤ ወኩሉ ዘተጽሕፊ ለተግማጸ ዚኦኒ ተጽሕፊ ከመ በትዕግሥ ትና ወበተወክ ሎተ መጽሐፍ ንርከብ ተሰፋና እንዲል፤ ይህ አርእስት ነው፤ ሙሉ ምእት ለመጻሕፍት አርእስት ሲሰጡ አርእስት ሰጥተውታል፤ ነገሩን መጽሐፈ ነገሩ ለጦቢት ብሎ ይመጣል።

ምዕራፍ ፩

፩፡ መጽሐፈ ነገሩ ለመጣሪ ወልደ ጦቢት፤
መጽሐፈ ነገሩ ለጦቢት አበ ጠብያ ሲል ነው፤ የጠብያ አባት

ጦቢት የተናገረው ነገር ይህ ነው፤ አንድም እንዳለበት ይሆናል፤ የጦቢት ልጅ ጠብያ የተናገረው ነገር ይህ ነው፤ በውስጡ የሱ ነገር አለበትና፤ ወልደ ገባኤል፤

ጦቢትን የገባኤል ልጅ አለው፤ ዘእምነ አሳሌል፤

ገባኤልን ከአሳሌል የተወለደ፤ ዘእምነገደ ንፍታሌም፤

አሳሌልን ከነገደ ንፍታሌም የተወለደ አለው፤

፪፡ ዘተዔወወ በመዋዕል አኔሚሴር ንጉሠ ፋርስ፤

በፋርስ ንጉሥ በአኔሚሴር ዘመን የተማረከ፤

ዘእምታቢስ እንተ እምየማና ለቃዴስ፤

የቃዴስ ቀኝ ከምትሆን ከታቢስ የተማረከ፤

ዘእንተ ንፍታሌም ዘገሊላ፤

የገሊላ ክፋይ ከምትሆን ከንፍታሌም ዕጣ የተማረከ፤

እንተ መልዕልተ አሴር፤

ገደላን ከነገደ አሴር ዕጣ በላይ ያሉት አላት፤

፫፡ እነጦቢት ወቅቱ ጽድቅ ሐርኩ፤

እኔ ጦቢት በእውነተኛ ሕግ ጽንጅ ኖርሁ፤

ወበርትዕ ሐዋውኩ በኩሉ መዋዕል ሕይወትየ፤

ባለ በዘመኔ ሁሉ በቀና ሕግ ጽንጅ ኖርሁ፤ ምንው ይኸማ ትምክህት አይሆንበትም ቢሉ አይሆንበትም፤ አብነት ለመሆን ነው፤ ዕቀባ ለነፍስየ እስመ የዋህ አነ እንዳለው ያለ ነው፤

ወምጽዋትየኒ ብዙን ገበርኩ ለአኃውየ ወለሕዝብየኒ እለ ሐሩ ምስሌየ ብሔረ ፋርስ ውስተ ነነዌ፤

በፋርስ ወዳለች ወደ ነነዌ ከኔ ጋራ ለሄዱ ለወገኖቼ፤ ለወንድ ሞቼ ብዙ ምጽዋትን ሰጠሁ፤

፬፡ ወእንዘ ሀሎኩ ምስለ ደቂቀ እስራኤል በብሔርየ እንዘ ንዑስ አነ፤

እኔ ሕፃን ሳለሁ በሀገሬ ከእስራኤል ልጆች ጋራ ሳለሁ፤

ወኩሉ ሕዝበ ንፍታሌም ወአቡየ ክህዱ፤

የንፍታሌም ወገኖች አባቴን በደሉ፤

እምነ ኢየሩሳሌም እንተ ኃረይዋ እምነ ኩሉ እስራኤል፤

እስራኤል ከሀገሩ ሁሉ ከመረጣት ከኢየሩሳሌም ሥርዓት ወጥተው በደሉ፤

ከመ ይሁው ውስቴታ ኩሉ እስራኤል፤

እስራኤል ይሠውባት ዘንድ ከመረጣት ወጥተው፤

ወተቀደስ ጽርሐ መቅደሱ ለልዑል፤

ወእምዘ ተቀደስ ሲል ነው፤ የልዑል የእግዚአብሔር ማደሪያ ከምትሆን ከከበረች ከቤተ መቅደስ ሥርዓት ወጥተው በደሉ፤

ወተሐንዐ ሎሙ ለትውልድ ዘለዓለም፤

ለዘለዓለሙ ለልጅ ልጅ ሊሆን ከተሠራላቸው ከቤተ መቅደስ ሥርዓት ወጥተው በደሉ፤

፭፡ ወኩሉ ሕዝብ እለ ክህዱ ሦዑ ለበዓል፤

ከሕጉ ከሥርዓቱ የወጡ ሕዝቡም ለጣዖት ሠዉ፤

ወለደማሊ፤

ለአንበሳ ምስል ሠዉ፤

ወቤተ ንፍታሌምኒ፤

የንፋታሌም ወገኖች፤

ወቤተ አቡየ ኅብሩ ምስሌሆሙ፤

የንፍታሌም ወገኖችና የአባቴ ወገኖች ከነዚያ ጋራ ተባበሩ፤

፮፡ ወእነ ባሕቲትየ መብዝገቶ አሐውር ኢየሩሳሌም አመ በዓላት፤

በበዓለ መጸለት፤ በበዓለ ሠዊት፤ እኔ ብቻዬን ብዙ ጊዜ ወደ ኢየሩሳሌም እሄድ ነበር፤

በከመ ጽሑፍ ለኩሉ እስራኤል ውስተ ትእዛዝ ዘለዓለም፤

በኦሪት ለእስራኤል ለያስተርኢ ተባዕትከ ሠለስተ ጊዜያት ለለዓመት ተብሎ እንደተጻፈ፤

እምነ ተዳሚት ዘቀረጽኩ እወስድ ሎሙ ለካህናት ለደቂቀ አሮን፤

ለናለ የተደራረበ ነው፤ ለእስራኤል ለርቱዓን ልብ እንዲል፤ መጀመሪያ የሸለትሁትን ለሚያገለግሉ ለአሮን ልጆች እወስድ ላቸው ነበር፤

ኅብ ምስዋዕ ኩሉ እክለ፤

እህሉንም ወደምስዋዕ አቀርብ ነበር፤

ኧ፡ ወተዳሚ ኩሉ ዓሥራት እሀብሙ ለደቂቀ አሮን እል ይመደዱ ኢየሩሳሌም፤

ከዓሥራቱ የሚቀድም ቀዳም ያቱን በኢየሩሳሌም ለሚያገለግሉ ለአሮን ልጆች እስጣቸው ነበር፤

ወዘዳግመ ዓሥራት እዔሥር፤

የሁለተኛውን ዘመን ዓሥራት ከፍቶ፤

ወአስተዋጽእ ምጽዋት፤

ምጽዋት የሚሆነውን አወጣጥቼ፤

ወአሐውር ኢየሩሳሌም በበዓመት፤

በዓመት በዓመት ወደ ኢየሩሳሌም እሄድ ነበር፤

እንደም ዘቀዳሚ ዓሥራት እሠይጥ ወዘዳግመ ዓሥራት እወስድ ወአስተዋጽእ ምጽዋት ወአሐውር ኢየሩሳሌም ይላል፤ የመጀመሪያውን ዘመን፤ የሁለተኛውን ዘመን ዓሥራት አቅንተው ወርቁን ይዘው ይሄዳሉ፤ የሦስተኛውን ዘመን ግን እህሉን ጭነው ይሄዳሉና እንዲህ አለ፡ ጅ፡ ወሣልስተ እሁብ ለነዳያን፤

የሦስተኛውን ዘመን ለነዳያን እስጠው ነበር፤

በከመ አዘዘት ዲቦራ እሙ ለአቡየ፤ ያባቴ እናት ዲቦራ እንዳዘዘች፤ እስመ ዕንላ ማውታ ኀደጉኤ አቡየ ወእምየ፤

እናት አባቴ በድህነት ትተውኛልና፤

፱፡ ወአመ ኮንኩ ብእሴ ነግእኩ ሊተ ብእሴተ እምነ አዝማድየ፤

በጉለመስሁ ጊዜ ከዘመዶቼ ወገኖች ሚስት አገባሁ፤

ወወለድኩ እምነሃ ጦብየሃ፤

ከሷም ጦብያን ወለድኩ፤ ጦብያ ማለት ዕውብ ጸዳል ማለት ነው፤

፲፡ ወአመ ተዓወወ ነንዌ ኩሉሙ አኃውየ ወአዝማድየ፤

ወንድሞቼ ዘመዶቼ ወደ ነንዌ ተማርከው በሄዱ ጊዜ፤

በልዑ እምነ እክለ አሕዛብ፤

ከአሕዛብ እህል በሉ፤ አንድም ተረፈ መስዋዕተ ጣዖቱን በሉ፤

፲፩፡ ወአንሰ ዓተብኩ ነፍስየ ከመ ኢይብላዕ፤

እኔ ግን ተረፈ መስዋዕተ፡ቱ፤ ጣዖቱን እንዳልበላ ሰውነቴን ጠበቅሁ፤

፲፪፡ እስመ እዚከሮ ለእግዚአብሔር በኩሉ ልብየ፤

በፍጹም ልቡናዬ እግዚአብሔርን አስቤዋለሁና፤

፲፫፡ ወወሀብኔ እግዚአብሔር ገጸ ወሞገሰ በቅድመ አኔሚሴር፤

እግዚአብሔርም በአኔሚሴር ፊት ፍጹም ባለሚልነትን ሰጠኝ፤

ወሚመኒ መጋቢሁ፤

በወገኖች ላይ ሾመኝ፤

፲፬፡ ወሐርኩ ምድያም፤

ወደ ምድያም ሄድሁ፤

ወአዕቀብክዎ ለገባኤል በብሔራ ራሲስዘምድያም ፲ተ መካልየብናር፤

በምድያም አውራጃ በምትሆን በራሲስ ዐሥር መክሊት ብር ለገባኤል አደራ ሰጠሁት፤

፲፭፡ ወአመ ጥተ አኔሚሴር ነግሠ ሀየንቴሁ ሰናክሬም ዘእኩይ ምግባኩ፤

አኔሚሴር በሞተ ጊዜ ስለርሱ ፈንታ ግብሩ ክፉ የሆነ ሰናክሬም ነገሠ፤

ወሠዐረኒ፤

ከሹመቴ ሻረኝ፤

ወእክህልኩ ሐዋሪ ምድያም፤

ወደ ምድያም ሚሄድ አልተቻለኝም፤

፲፮፡ ወበመዋዕል አኔሚሴር ብዙኃ ምጽዋት ገበርኩ ለአኃውየ፤

በአኔሚሴርም ዘመን ለወንድሞቼ ብዙ ምጽዋት ሰጠሁ፤

፲፯፡ ወእክልየኒ ወሀብኩ ለርጉባን፤

እህሌንም ለተራሳብ ሰዎች ሰጠሁ፤

ወልብስየኒ ለዕሩቃን፤

ልብሴንም ለተራቆቱ ሰዎች ሰጠሁ፤

ወእመቦ ዘርእኩ እምነክብየ ምውተ ግዱፈ ኅብ ዓረፍት በነንዌ እቀብሮ፤

ከወገኖቼ ሙቶ ካደባባይ የወደቀ ሰው ያየሁት ቢኖር በነንዌ እቀብረው ነበር፤ ይህ የቀደመ ግብሩ ነው፤

፲፰፡ እመቦ ዘቀተለ ሰናክሬም ንጉሥ አመ አተወ እምይሁዳ እንዘ ይጉይይ፤

ሰናክሬም ሸሸቶ ከይሁዳ በተመለሰ ጊዜ የገደለው ሰው ቢኖር፤

ወአነ ቀበርክዎሙ ጽሚተ፤

ተሰውሬ እቀብራቸው ነበር፤

እስመ ብዙኃን ቀተለ በመዓቱ፤

እሱ የኔን ወገን ቢያጠፋ እኔ የእሱን ወገን አላጠፋም? ብሎ ተቆጥቶ ብዙ ሰው አጥፍቷልና፤

ወኃሠሠ ንጉሥ አብድንቲሆሙ ወኢረከበሙ፤

ንጉሥ ራሳቸውን ፈለገ፡ አላገኛቸውም፤

፲፱፡ ወሐረ አሐዱ እምስብአ ነነዌ ኀበ ንጉሥ፤

ከነነዌ አንድ ሰው ከንጉሥ ዘንድ ሄደ፤

ወአስተዋደዩ ከመ እነ ቀበርክ ምሙ፤

እኔ እንደቀበርካቸው ነግሮ አጣላኝ፤

ወተነባዕኩ ሶበ አእመርኩ ከመ ይፈትዱ ይቅትሉኒ፤

ይገድሉኝ ዘንድ እንደወደዱ ባወቅሁ ጊዜ ተሰወርሁ፤

ወፈሪህዩ ተግላሥኩ፤

ፈርቼ ሸሸሁ፤

፳፡ ወሶበ ኃጥኡኒ በርበፋ ኩሎ ንዋይየ፤

ባጡኝ ጊዜ ገንዘቤን በዘበዘ፤

ወአልቦ ዘኣትረፉ ሊተ ዘእንበለ ሐና ብእሲትየ፤

ከሐና በቀር ከገንዘቤ ያስቀሩ ልኝ የለም፤ አንድም አግብኡ ሊተ ሐናሃ ይላል፤ ሐና ሳትቀር፤

ወጡብዩ ወልድየ፤

ከልጄ ከጡብዩ በቀር፤ አንድም ጡብዩ ሳይቀር፤

፳፩፡ ወኢወግእኩ ሃምሳ ወሐምስተ መዋዕል፤

ሐምሳ አምስት ቀን ከተሠ ወርሀብት አልወጣሁም፤

እስከ አመ ቀተልዎ ክልኢሆሙ ደቂቁ ወገዬ ውስተ አራራት፤

አስራ ስምንት እልፍ፤ ከአምስት ሽህ ሰው አጥፍቶ መጥቶ በማን ሊነግሥ ነው ብለው ሁለቱ ልጆቹ ገድለውት ወደ አራራት እስኪሄዱ ድረስ አልወጣሁም፤ አራራጥም ይላል፤ ጐዬ ባለው ጐየይኩ ይላል፤

ወነግሠ አስራዶን ወልዱ ህየንቴሁ፤

ልጄ አስራዶን ስለ እርሱ ፋንታ ነገሠ፤ ይህ ከነገር ያልገባ ነው፤ ብዙ ስም አለው፤ ሆኖ ሐርድን አስበ ቀፈት ንዑስ ሰናክሬም ይለዋል፤

ወሚሞ ለአካኪሮን ወልደ አሳሔል ወልደ እጉየ ላዕለ ኩሎ ቤተ አቡሁ፤

የወንድሜ የአሳሔልን ልጄ አካኪሮስን ባባቱ ወገኖች ላይ ሾመው፤

ወላዕለ ኩሎ ሥርዓቶሙ፤

በሥርዓተ ክህነት ላይ ሾመው፤

፳፪፡ ወሰአሎ በእንቲአየ አካኪሮን፤

አካኪሮን ስለኔ ለመነው፤

ወአዕተወኒ ውስተ ነነዌ፤

ወደ ነነዌ መለሰኝ፤

ወአካኪሮን ዘላዕሊሁ ማኅተም፤

የንጉሥ ማኅተም በእጁ ያለ አካኪሮን፤ አንድም ማሕተተ ይላል፤ ምርመራ ያለው፤

ወግዕዓ ቤቱ፤

የቤቱ ገንዘብ ሁሉ በጁ ያለ አካኪሮን፤

ወሚመ ዳግመ አክሮንድስሃ፤

ዳግመኛ አክሮንድስን ሾመ፡፡

ምዕራፍ ፪

፩፡ ወሶበ አተውኩ ቤትየ፤

ብሔርየ ሲል ነው፤ ወደሀገሬ በተመለስሁ ጊዜ፤

አግብኡ ሊተ ሐናሃ ብእሲትየ፤

ሚስቴን ሐናን መለሰልኝ፤ ወጦ ብያሃ ወልድየ ልጄን ጡብዩንም መለሰልኝ፤

በዕለተ በዓለ ጳንጠቄስጤ ቅድስት፤

ክብርት የምትሆን በዓለ ጳንጠቄስጤን በሚያከብሩባት ቀን፤

ሳብዕ ሰንበት፤

በሰባተኛው ሰባዔ፤

ገብሩ ላዕሊየ ሠናየ፤

ለኔ በኃ ነገር አደረጉልኝ፤

ወረፈቁ እብላዕ፤

እበላ ዘንድ ተቀመጥሁ፤

፪፡ ወርኢኩ ከመ መስየ በሕቁ፤

ፈጽሞ እንደመሸ አይቺ፤

ወእቤሎ ለወልድየ ሐር አምጽእ ዘረከብከ እምአኃዌኒ ቢጸ ነዳየን፤

ዕደወ ነዳየኒ ሲል ነው፤ ትግረኞችን ሰዎች አምጣ፤ አንድም በችጋር የተካከለ ድኑችን አምጣ አልሁት፤

እስመ ተዘርክዎ ለእግዚአብሔር፤

እግዚአብሔርን አስቤዋለሁና፤

እጸንሐክ እስከ ትገብእ፤

እስክትመለስ ድረስ እጠብቅ ሃለሁ አለው፤

፫፡ ወሶበ ገብኦ ወይቤለኒ፤

በተመለስ ጊዜ እንዲህ አለኝ፤

አባ ረከብኩ አሐደ እምሕዝብ፤

አባቱ ከወገኖቻችን አንድ ሰው አገኘሁ፤

ወግዱፍ በድኑ ውስተ ምሥያጥ፤

ሬሳው ባደባባይ ወድቋል አለ፤

፬፡ ወአነሂ ተንግእኩ ዘእንበለ እጥዓም እክል፤

እኔም እህል ሳልቀምስ ተነሥቼ፤

ወአባዕክዎ ውስተ አሐዱ ቤት እስከ የዓርብ ዐሐይ፤

ፀሐይ እስቲገባ ድረስ ካንዱ ቤት ውስጥ አስገባሁት፤

፩፡ ወገባዕኩ ውስተ ቤትየ፤

ወደቤቴ ገባሁ፤

ወተሐውበኩ ወበላዕኩ እክልየ በኃዘን፤

ታጥቤ እያዘንሁ እህሉን በላሁ፤

፯፡ ወተዘከርኩ ዘይቤ አሞጽ ይትመ
የጥ በዓላቲክሙ ውስተ ላህ፤

አሞጽ በዓለ መጸለት በዓለ
ሠዊት ወደኃዘን ይመለሳል
ያለውን አሰብሁ፤

ወክሉ ትፍሥሕትክሙ ውስተ
ብካይ፤

ደስታችሁ ሁሉ ወደ ለትሶ ይመ
ለሳል ያለውን አሰብሁ፤

፮፡ ወእምዝ በከይኩ፤

ከዚህ በኋላ አለቀስሁ፤

ወሶበ ዓርበ ፀሐይ፤

ፀሐይ በገባ ጊዜኔ

ሐርኩ ወከረይኩ ወቀበርክዎ፤

ሃጂ መቃብር ቆፍሬ ቀበርኩት፤

፭፡ ወስሐቱ ላዕሊየ ሰብእ ብሔር
ወይቤሉ፤

በኔ ላይ ሳቁ፤ እንዲህ አለ፡

ኢይፈርህኑ ዝንቱ ኢይትትልዎ በእ
ንተ ዝንቱ ግብር፤

ስለዚህ ነገር እንዳይገድሉት
ኢይፈራምን፤

እስመ ይቀበሮሙ ለእለ ቀተለ ንጉሥ፤

ንጉሥ የገደላቸውን ይቀብራ
ቸዋልና፤

፱፡ ወበይእቲ ሌሊት ቤትኩ ስኩብየ
ውስተ ዓረፍተ ዓፀድ፤

በዚያች ሌሊት ከቅጽሩ ተኝቼ
አደርሁ፤ አንድም ስብየ ይላል፤
የተዳደፍሁ ሁኔ አደርሁ፤

ወክሙት ገጽየ፤

ፊቴ ተገልጦ ነበረ፤

፲፡ ወኢያእመርኩ ከመ ቦቱ አዕዋፍ
ውስተ ዓረፍት፤

በቅጽሩ አዕዋፍ እንዳሉ አላወቅ
ሁም ነበር፤

ወእንዚ ክሙት ገጽየ አክሱሳ እልክቱ
አዕዋፍ ውዑየ ውስተ አዕይንትየ፤

ፊቴ ተገልጦ ሳለ አዕዋፍ ትኩስ
ፋንድያ ባይኔ ሳይ ጣሉብኝ፤

ወወጽኢ ጢስ ውስተ አዕይንትየ፤

በዓይኔ ብልዝ ወጣብኝ፤

ወሐርኩ ንበ ዓቀብተ ሥራይ፤

ወደባለ መድኃኒቶች ሂድሁ፤

ወአልሶ ዘበተሓኒ፤

የረባኝ የጠቀመኝ የለም፤

ወአካኪሮስ ይሴስዩኒ እስከ አመ
ሐርኩ ኤልማድያ ባሕቲትየ፤

ብቻዬን ኤልማድያ እስክሂድ
ድረስአካኪሮስ ይመግበኝ ነበረ፤

፲፮፡ ወሐናስ ትዕመድ ቤተ አንስት፤

ሐና ግን እመቤቶቿን ታገለ
ግል ነበረ፤

፲፪፡ ወልእኩት ንበ አጋዕዛቲሃ፤

ከጌቶቿ ዘንድ ላከች፤

ወወሀባሃ እማንቱሂ መሐስዓ፤

እነዚያም ደመወዚን አንድ ጠቦት
ሰጧት፤

ወአምጽአት ንቤየ፤

ወደኔ አመጣቻት፤

፲፫፡ ወሶበ መጽአት ንቤየ፤

ወደኔ በመጣች ጊዜ፤

ኦክዛት ትጽራኝ፤

በጊቱ ትጮህ ጀመር፤ አንድም
ሐና በግ አመጣሁ እያለች፤

ወእቤላ እምአይቴ ዛቲ መሐስዕ

ይችን ጠቦት ከወዴት አመጣ
ሻት አልኳት፤

ወእለመ ስረቱየ አግብኢየ ለባዕሉ
እስመ ኢኮነ ጽድቀ በሊዕ ዘስርት፤

የተሰረቀ ገንዘብ መብላት
አይገባምና ለባለቤቱ መልሺ
አልኳት፤

፲፬፡ ወትቤለኒ ጸግውኒያ ሀየንተ
አሰብየ፤

ስለደመወዜ የሰጡኝ ነው
አለችኝ፤

ወኢአመንክዋ፤

እኔ ግን አላመንኳትም፤

ወእቤላ አግብኢ ለባዕሉ፤

ለባለገንዘቡ መልሽ አልኳት፤

ወብዙኃ ተገአዝኩ ምስሌሃ፤

ከሷ ጋራ ብዙ ተከራክርሁ፤

ወአውሥአት ወትቤለኒ፤

መለሰች እንዲህ አለችኝ፤

አይቴ ውእቱ ምጽዋትክ ወጽድትክ፤
ምጽዋትህ በጎነትህ ወዴት ነው
አለችኝ፤

ናሁ ኩሉ ተአውቀ ዘላዕሌክ፤

እነሆ ክፋትህ ሁሉ ተገለጸብህ፤

ምዕራፍ ፫

፩፡ ወተክዝኩ በሕማየ፤

በመከራዬ አዘንሁ፤

ወጸለይኩ ወበከይኩ፤

አልቅሼ ለመንሁ፤

፪፡ ወእቤ ጻድቅ አንተ እግዚአ፤

አቤቱ አንተ ቸር ነህ አልሁ፤

ወክሉ ፍናዊክ፤

ሥራህ ሁሉ የቀና ነው፤

በምሕረት ወበፍትሕ፤

በይቅርታ በፍርድ የቀና ነው፤

በርትዕ ወበጽድቅ ትኳንን ዓለመ፤

በእውነት ነገር፤ በቀና ነገር
ዓለሙን ሁሉ ትገዛለህ፤

፫፡ ተዘከረኒ ወነጽረኒ፤

እንዲህ የምታደርግ አንተ በቸርነ
ትህ አስበኝ፤ በዓይኔ ምሕረት
ተመልከተኝ፤

ወኢትትበቀለኒ በኃጢአትየ፤
 በኃጢአቱ ተበቅለህ አታጥፋኝ፤
 ፬፡ ወበኃጢአተ አበውየ እላ አበሱ
 ለከ ወኢሰምዑ ትእዛዝ፤
 ትእዛዝህን ባልሰሙ አንተን
 በበደሉ ባባቶቼ ኃጢአት
 አታጥፋኝ፤
 ወረሰደከኒ ለተበርብሮ ወለተዬ
 ውም ወለተቀትሎ፤
 ለመገዝበዝ፤ ለመማረክ፤ ለሞት
 አደረግኸኝ፤
 ወኮነ ትዕይርተ ውስተ ኩሉ ዓለም፤
 በዓለም ሁሉ መገዳደሪያ ሆነ፤
 ወአሕዛብ እላ እምውስቲቶሙ
 ተዘርጋኝ ኩለሄ፤
 ተማርከን በሄድንበት በዓራቱ
 መዓዝን ባሉ በአሕዛብ ዘንድ
 መገዳደሪያ ሆነ፤
 ፭፡ ወይእዜኒ ርቱዕ ውእቱ ኩነኔከ
 ዘበጽድቅ፤
 አሁንም ሕግህ በእውነት የቀና
 ነው፤
 ወግበር ሊተ በዘይወረይ ኃጢአትየ
 ወዘአበውየ፤
 የኔም የአባቶቼም ኃጢአት
 በሚወረይ ገንዘብ እንዲወረይ
 አድርግልኝ፤
 እስመ ኢገበርን ትእዛዝ፤
 ትእዛዝህን አልፈጸምንምና
 ምንም ባንፈጽም፤

ወኢሐርን በጽድቅ ቅድሚከ፤
 በፊትህ በእውነተኛው ሕግ
 ፀንተን አልኖርንምና ምንም
 ባንኖር፤
 ፮፡ ወይእዜኒ ዘይዔድመከ ግበር
 ምስሌየ በቅድሚከ፤
 አሁንም በፊትህ ደስ የሚያስ
 ኝህን ነገር አድርግልኝ፤
 ወአዝዝ ዘይትሚጦ መንፈስየ ከመ
 አወዓር፤
 ከዚህ ዓለም በሞት እለይ ዘንድ
 ነፍሴን ከሥጋዬ የሚለይ
 መልአክ እዘዝ፤
 ወእኩን መሬተ፤
 ትቢያ እሆን ዘንድ፤
 እስመ ይኔይሰኒ መዋት እምነዬው፤
 ክፉ ነገር እየሰሙ ከመኖር ሞት
 ይሻላልና፤
 እስመ ሰማዕኩ ትዕይርተ በሐሰት፤
 በሐሰት ተግዳሮትን ሰምቻለሁና፤
 ወበዝነ ኃዘን ላዕሌየ፤
 ኃዘን በኔ ሳይ በዝቷልና፤
 ወአዝዝ እወር እምሕማምየ ውስተ
 መካን ዘለዓለም፤
 በመንግሥተ ሰማይ ለመኖር
 ከኃዘን ከመከራ እለይ ዘንድ
 እዘዝ፤
 ወኢትሚጥ ገጸከ እምነዬ፤
 ገጸ ረድኤትህን ከኔ አትመልስ፤

ጉባዔ

፮፡ ወበይእቲ ዕለት ረከባ ለወለተ
 ራጉኤል ግራ እምነ መጣኒ ዘሚዶን፤
 የሚዶን አውራጃ በምትሆን
 በመጣኒ የራጉኤል ልጅ የምት
 ሆን ግራን በዚች ቀን ተግዳ
 ሮት አገኛት፤
 ውተአየራሃ አዕማተ አቡሃ፤
 ያባቷ ባሮች ተገዳደሯት፤
 ፭፡ እስመ አስተዋስብዋ ለሰብዓቱ
 ዕደው፤
 ለሰባት ሰዎች አጋብ ተዋት
 ነበርና፤
 ውተተሎሙ ጋኔን እኩይ አስማንድ
 ዮስ ዘእንበለ ይቅረብዋ እንተ
 ብእሲ ውበእሲት፤
 በሴትና በወንድ ልማድ ሳይቀ
 ርቧት አስማንድዮስ የሚባል
 ክፉ ጋኔን ገድሏቸዋልና፤
 ወይቤላሃ ኢተአምሪኩ እንዘይትሐነቁ
 ዓምታትኪ፤
 ባሎችሽ እየታነቁ እንደሞቱ
 አታውቁምን አሏት፤
 ወናሁ ሰብዓቱ አውሰቡኪ፤
 እነሆ ሰባት ሰዎች አግብተውሽ
 ነበረ፤
 ወአሐዱ እምነሆሙ ኢተለወኪ፤
 ከነዚያ አንዱ በግብር በቦታ አል
 ተከተለሽም፤ አንድም አልደ
 ረሰብሽም፤ አንድም ኢተለወኪ
 ቢል በግብር በቦታ አላወቅ
 ሽውም፤

፬፡ ወምንተት እንከ ተቀዋናን
 በእንቲ አሆሙ፤
 በነዚያ ምክንያት ምን ያህል
 ያዝን መስለላል፤
 እስመ ሞቱ ሐራ ምስሌሆሙ፤
 እነዚያም ሙተዋልና አንቺም
 እደነዚያ በሞት ሂጂ፤
 ወኢንርአይ ወልደ ወወለተ እምነኪ
 ለዓለም፤
 ወንድ ልጅ፤ ሴት ልጅ ካንቺ
 ተወለደ ማለት ለዘለዓለሙ
 ይቅርብን፤
 ፫፡ ወዕበ ሰምዐት ዘንተ ተከብት
 ጥቀ፤
 ይህን ሰምታ እጅግ አዘነች፤
 እስከ ትፈትድ ትትሐነት፤
 ትታነቅ ዘንድ እስከ ትወድ
 ድረስ፤
 ወትቤ አሐቲ አነ ለአቡየ፤
 እኔ ላባቴ አንዲት ነኝ፤
 ወእመ ገበርኩ ዘንተ ኩመዝ
 ትዕይርተ እከውና፤
 እንዲህ ያለ ነገር ባደርግ
 ተግዳሮት እሆነዋለሁ፤ አንዲት
 ልጅ ነበረችው ታንቃ ሞተች
 ተብሎ፤
 ወአወርድ ርስዓኒሁ በዓዕር ውስተ
 መቃብር፤
 ያረጀ ሰውነቱን በዓዕር በመከራ
 ሳለ ወደመቃብር አወርደዋለሁ፤

፲፩፡ ወጸለየት በውስተ ቤታ፤
 በቤቷ ውስጥ ትጽልይ ጀመረች፤
 ወትቤ ቡሩክ አንተ እግዚአ አምላኪያ፤
 ፈጣሪዬ አቤቱ አንተ ክቡር ምስጉን ነህ፤
 ወይትባረክ ስምክ ቅዱስ፤
 ክቡር የሚሆን ስምህ ይክበር፤ ይመስገን፤
 ወቡሩክ ስምክ በኩሉ ዓለም፤
 በዓለም ሁሉ ስምህ ክቡር፤ ምስጉን ነው፤
 ወክቡር ኩሉ ግብርክ ለዓለም፤
 ሥራህም ለዘለዓለሙ ክቡር ነው፤
 ፲፪፡ ወይእዚኒ እግዚአ አዕይንትየ ወገጽየ ለከ መጠውኩ፤
 ዓይነ ልቡናዬን፤ ገጸ ልቡናዬን አቤቱ ወዳንተ መለስሁ፤
 ፲፫፡ ወእብለክ ሠዓረኒ እምነ ምድር ከመ ኢይስማዕ ትዕይርተ፤
 ተግዳሮትን እንዳልሰማ ከዚህ ዓለም በሞት ለየኝ፤
 ፲፬፡ ለለክ እግዚአ ተአምር ከመ ንጽሕት አነ እምኩሉ ኃጢአት ዘምስለ ብእሲ፤
 ከወንድ ጋር ከሚያደርጉት ኃጢአት እኔ ንጽሕት እንደሆንሁ አቤቱ አንተ ታውቃለህ፤

፲፭፡ ወእያገመንኩ ስምየ ወስመ አቡየ ብብሔር ዘተዓወወኩ፤
 ተማርኬ በሄድሁበት ሀገር የኔንም ያባቴንም ስም አላስነቀፍሁም፤
 ወአሐቲ፤ አነ ለአቡየ፤
 እኔ ላባቴ አንዲት ነኝ፤
 ወአልብየ እኑ፤
 እኔ ወንድም የለኝም፤
 ወአልብየ ዘትሩብ፤
 አቅራቢያ ዘመድም የለኝም፤
 ወእትዓቀብ ለብእሲ እስመ ሰብዓቱ ሞቱኒ፤
 ሰባቱ ባሎቼ ሙተውብኛልና ለስምንተኛው እጠብቃለሁ፤
 ለምንት እንከ አሐዩ፤
 እንዲህ እየሆንሁ ለምን እኖራለሁ፤
 ወለእመኒ ኢፈቀድክ ትትትለኒ ነጽር ላዕሊየ፤
 ትገድለኝ ዘንድ ካልወደድህ በዓይነ ምሕረት ተመልከተኝ፤
 ወአስተምሕረኒ፤
 እዘንልኝ፤
 ወአዝዝ ከመ ኢይስማዕ ትዕይርተ እንከ፤
 ከእንግዲህ ወዲህ ተግዳሮት እንዳልሰማ እዘዝ፤

፲፳፡ ወተሰምዓ ጸሎቶሙ ለክልኤ ሆሙ በቅድመ ስብሐተ ዕባየ ለእግዚአብሔር፤
 በእግዚአብሔር በገናንነቱ፤ በጌትነቱ ፊት የሁለቱ ልመና ቸው ተሰማ፤
 ፲፳፡ ወፈንም ለሩፋኤል ከመ ይፈውሰሙ ለክልኤሆሙ፤
 ሁለቱንም ያድናቸው ዘንድ ሩፋኤልን ላከው፤
 ወለጦቢትኒ ከመ ያሰስል ጢሰ ዓይኑ፤
 ጦቢትንም የዓይኑን ብልዝ ብግር ያጠፋለት ዘንድ፤
 ወለሣራኒ ወለተ ራጉኤል ከመ የሀባ ለጦብያ ወልደ ጦቢት ትኩኖ ብእሲቶ፤
 የራጉኤል ልጅ ሣራን ሚስት ትሆነው ዘንድ ለጦቢት ልጅ ለጦብያ ይሰጣት ዘንድ፤
 ወከመ ይሥጋሮ ለአስማንድዮስ ጋኔን እኮይ፤
 ክፉ ጋኔን አስማንድዮስንም ያጠፋው ዘንድ፤
 እስመ ጦብያ ይወርሳ፤
 ጦብያ ያገባታልና፤
 ወበእማንቱ መዋዕል ተመይጠ ጦቢት ወዐተወ ቤቶ፤
 ወሐርኩ ኤልማድያ ብሎ ነበርና በዚያ ወራት ጦቢት ተመልሶ ከቤቱ ገባ፤

ወሣራኒ ወለተ ራጉኤል ወረደት እምነ ጽርሕ ላዕላይ፤
 የራጉኤል ልጅ ሣራን ከሰገነቱ ወረደች፤

ምዕራፍ ፬

፩፡ ወበይሉቲ ዕለት ተዘከረ ጦቢት በእንተ ብሩር ዘእማንዕነ ንበ ገባኤል በራጊስ ዘሚዶን፤
 በዚያች ቀን የሚዶን አውራጃ በምትሆን በራጊስ ከገባኤል ዘንድ አደራ ያስቀመጠውን የብሩን ነገር ጦቢት አሰበ፤
 ፪፡ ወሐለየ ወይቤ፤
 አሰቦ እንዲህ አለ፤
 ናሁ ሰአልኩ ከመ እሙት፤
 እነሆ ልሙት ብዬ ለመንሁ፤
 ወለምንት ኢይጼውየ ለወልድየ ጦብያ ከመ እንግሮ ዘእንበለ እሙት፤
 ሳልሞት እነግረው ዘንድ ልጄ ጦብያን ለምን አልጠራው፤
 ፫፡ ወጸውየ ወይቤሎ፤
 ጦርቶ እንዲህ አለው፤
 ወልድየ እመ ሞትኩ ቅበረኒ በሠናይ፤
 ልጄ በሞትሁ ጊዜ አክብረህ ቅበረኝ፤
 ወዕቀብ እመከ፤
 እናትህንም ተንከባከባት፤

ወአክብራ በኩሉ መዋዕል ሕይወታ፤
ባለ በዘመኗ ሁሉ አክብራት፤
ወግበር ላቲ ኩሉ ዘፈቀደት፤
የወደደችውን ሁሉ አድርግላት፤
ወኢታኅዝና፤
አታሳዝናት፤
፩፡ ተዘከር ወልድየ ከመ ብዙኃ
ሕማመ ረከበት ብከ፤
ባንተ ምክንያት ብዙ መከራ
ተቀብላለችና፤
እንዘ ሀሎክ ውስተ ከርሣ፤
በማጎፀኗ ሳለህ፤
ወአመ ሞተት ቅብራ ምስሊየ
ውስተ አሐዱ መቃብር፤
በሞተችህ ጊዜ ከኔ ጋራ ቅበራት፤
አንድም ከኔ ጋራ ደርባት፤
፭፡ ወበኩሉ መዋዕል አ ወልድየ
ተዘከሮ ለእግዚአብሔር አምላክነ፤
ልጄ ባለ በዘመንህ ሁሉ ፈጣሪ
ያችን እግዚአብሔርን አስበው፤
ወኢትፍቅድ አብሶ ወክሂደ ትእዛዙ፤
እሱን መበደል ትእዛዙን ማፍ
ረስን አትውደድ፤
ወግበር ጽድቀ በኩሉ መዋዕል
ሕይወትከ፤
ባለ በዘመንህ ሁሉ በጌ ሥራ
ሥራ፤
ወኢትሐር በፍኖተ ዓመፍ፤
በማይገባ ሥራ ጸንተህ አትነር፤

፮፡ ወእምከመ ገበርካ ለጽድቅ
ትግራህ በኩሉ ፍኖትከ፤
በጌ ሥራን ብትሠራት በሥራህ
ሁሉ ትከናወናለህ የቀና
ይሆናል፤
ወበኩሉ ግብርክ ዘገበርከ፤
በምትሠራው ሥራ ሁሉ ሥራህ
የቀና ይሆናል፤
ወከማሁ ለኩሉም እለ ይገብርዋ
ለጽድቅ፤
ጽድቅን የሚሠሯት ሰዎች
ሁሉ ሥራቸው የቀና ይሆናል፤
፯፡ ወእምንዋይክ ግበር ምጽዋተ፤
ከገንዘብህ ሁሉ ምጽዋት ስጥ፤
ወኢትደንግዕ ዓይኔክ ሶበ ትገብር
ምጽዋተ፤
ምዕዋትህን በመፀወትህ ጊዜ
አጣለሁ ብለህ አትደንግጥ፤
አንድም ኢትደንግዕ ቢል በዓይኔህ
አትንፈግ፤
ወኢትሚጥ ገጸክ እምነ ነዳይ፤
ፊትህንም ከድኃ አትመልስ፤
ወእግዚአብሔር ኢይመይጥ ገጸ
እምኔከ፤
እንዲህ ያደረግህ እንደሆነ
እግዚአብሔርም ፊቱን አይመ
ልስብህም፤

፰፡ ወእምጣን ትክል መጠነ ብከ
ግበር ምጽዋተ፤
መጠነና አምጣን አንድ ወገን
በገንዘብህ ልክ ስጥ፤ አንድም
የተቻለህን ያህል ምጽዋት ስጥ፤
ወእመኒ ውኑድ ኢትደንግዕ ለገቢረ
ምጽዋት፤
ጥቂትም ቢሆን ምጽዋት
ለመመጽወት አትደንግጥ፤
አንድም ኢትደንግዕ ይላል
አትንፈግ፤
፱፡ እስመ ሠናየ መዝገበ ትዘግብ
ለከ፤
ምጽዋት በጌ ዋጋ ታስጥሃለችና፤
፲፡ እስመ ምጽዋት ታድኅን እሞት
በዕለተ ምንዳቤ፤
ምጽዋት በመከራ ቀን ከሞተ
ሥጋ ከሞተ ነፍስ ታድናለችና፤
ወኢትወስድ ውስተ ጽልመት፤
ወደመከራ፤ አንድም ወደገሃነም
አትወስድም፤
፲፩፡ እስመ ሠናይ ጸጋ ይእቲ
ምጽዋት ለእለ ይገብርዋ በቅድመ
ልዑል፤
በጌታፊት ለሚያደርጓት ሰዎች
ምጽዋት በጌ ስጦታ ናትና፤
፲፪፡ ወዑቅ ርእሰክ አ ወልድየ
እምኩሉ ዝመት፤
ልጄ ከዝመት የተነሣ ለራስህ
እወቅ፤

ወቅድም ለከ ነሢአ ብእሲት
እምዘርአ አበዊከ፤
አስቀድመህ ካባቶችህ ወገን
ሚስት አግባ፤
ወኢታውስብ እምነኪር ለእመ
ኢኮነት እምዘመድከ፤
ከዘመዶችህ ወገን ካልሆነች
ከባዕድ አታግባ፤
እስመ እምደቂቀ ነቢያት ንሕነ፤
እኛ የደጋጎች ሰዎች ልጆች
ነንና፤
ኖኅ ወአብርሃም ይስሐቅ ወያዕቆብ
እለ እምዓለም አበዊከ፤
እነዚህም ከጥንት ጀምረው
የነበሩ አባቶቻችን ኖኅ፤
አብርሃም፤ ይስሐቅ፤ ያዕቆብ
ናቸው፤
ተዘከር ወልድየ ከመ ኩሉም
ነሥኡ አንስትያ እምትውልደ
አጋዊሆሙ፤
ልጄ ሁሉም ከወንድሞቻቸው
ልጆች ሚስት እንዳገቡ አስብ፤
ወተባረኩ ውሉደሙ ወዘርእሙ
ወረስዋ ለምድር፤
ልጆቻቸው የልጅ ልጆቻቸው
እንደተባረኩ ይህችንም ዓለም
እንደወረሷት አስብ፤
፲፫፡ ወይእዜኒ ወልድየ አፍቅር
ቢጸከ፤
አሁንም ልጄ ባልንጀራህን
ውደድ፤

ወኢታዕቢ ልብክ እምነ ቢጽክ፤
 ከባልጀራህ የተነሣ ልብህን አታ
 ስታብይ፤
 ወእምደቂቀ ሕዝብክ፤
 ከወገኖችህ ልጆች፤
 ወእምነ አዋልዲሆሙ ንሣላ ለከ
 ብእሲተ እምኔሆሙ፤
 ከሴቶች ልጆቻቸው ወገን
 ሚስት አግባ፤
 እስመ ኅብ ሀለውት ትዕቢት ሆየ
 ሀሎ ኃሣር፤
 ትዕቢት ካለች ዘንድ ተዋርዶ
 አለና፤
 ወብዙሃ ሁከት፤
 ብዙ ሁከት አለና፤
 ወኅብ ሀለው ሁከት፤
 ሁከትም ካለች ዘንድ፤
 ሆየ ሀሎ ተጽናስ ወንዴት፤
 ንዴት ችግር አለና፤ አንድም
 እስመ ኅብ ሀለው ትዕቢት፤
 ትዕቢት ካለ ዘንድ ሁከትም
 ካለች ዘንድ፤ ሆየ ሀሎ ተጽናስ
 ወንዴት፤
 ችግር ንዴት አለና፤ ራስህን
 አታስታብይ፤
 እስመ እማ ይእቲ፤
 የትዕቢት መገኛዋ ይህች ስለሆነች፤
 አንድም ሁከት ካለች ዘንድ
 ጽኑእ ንዴት አለና፤ እስመ
 እማ፤ መገኛዋ ናትና፤

አንድም እስመ እምሰማይ
 ይላል፤ የፍዳ (የፍርድ) መገኛዋ
 ከጌታ ዘንድ ነውና፤
 ፲፬፤ አስቡለኩሉ ዘተጋነየ ለከ
 ኢይቢት ኅቢክ፤
 የተገዛልህ ሰው ሁሉ ደመወዝ
 ካንተ ቤት አይደር፤
 አላ ሀቦ በጊዜሃ እምዘ ብክ፤
 ከዚያው ካለ ገንዘብ በጊዜዋ
 ጊዜ ስጠው እንጂ፤
 ወእምከመ ተቀነይክ ለእግዚአ
 ብሔር ይፈደፍድ አስብክ፤
 ለእግዚአብሔር ብትገዛ ዋጋህ
 ይበዛልሃል፤
 ወዑቅ ርእሰክ፤
 ለራስህ እወቅ፤
 ወበኩሉ ግብርክ ኩን ጠቢብ
 ወበኩሉ ግዕዝክ፤
 በምትሠራው ሥራህ ሁሉ
 አዋቂ ብልህ ሁን፤
 ፲፭፤ ወዘተጸልዕ ለርእሰክ ኢትግበር
 ለመኑሂ፤
 ለራስህ የምትጠላውን ለሰው
 አታድርገው፤
 ወይነ ለሰኪር ኢትስተይ፤
 ለመስከር ወይን አትጠጣ፤
 ወኢትሑር ምስል ስክርት ውስተ
 ፍኖትክ፤
 በጉዳና ከሰከረች ሴት ጋራ
 አትሂድ፤ አንድም ምስል ስክርት
 ይላል ከአሕዛብ ጋራ አትሂድ፤

፲፮፤ ወእምነ እክልክ ሀብ ለርኑብ፤
 ከእህልህም ለተራብ ስጥ፤
 ወእምነ አልባሲክ ሀብ ለዕሩቅ፤
 ከልብስህም ለታረዘ ሰው ስጥ፤
 ወእምኩሉ ዘይተርፈክ ግበር
 ምጽዋተ፤
 ከዕለት ምግብ የቀረህን ምጽዋት
 ስጥ፤
 ፲፯፤ ወዘሩ እክልክ ላዕል መቃብረ
 ጻድቃን፤
 እህልህን በከርሠ ርኑባን አኑር፤
 ዕደው ጻድቃን የሐልዉ ውስተ
 ምሳሕክ እንዲል፤ አንድም
 የነቢያትን መቃብር ሥራ
 ዋጋ ታገኛለህ፤
 ወኢተሀብ ለኃጥአን፤
 ለባለጸጎች አትስጥ፤ አንድም
 በገንዘብህ የኃጥአንን መቃብር
 አትሥራ፤
 ፲፰፤ ምክረ ጎሥሥ ቡኅበ ኩሉ
 ጠቢባን፤
 ካዋቆች ሰዎች ዘንድ ምክርን ሻ፤
 ወኢታስትት ምክረ እንተ ትበሉግክ፤
 የምትረባህን፤ የምትጠቅምህን
 ምክር አትናቅ፤
 ፲፱፤ ወበኩሉ ጊዜ ባርኮ ለእግዚ
 አብሔር፤
 በየጊዜው ሁሉ እግዚአብሔርን
 አመስግን፤

ወጸሊ ኅቤሁ ከመ ሥሩሐ ይኩን
 ፍኖትክ፤
 ሥራህ የቀና ይሆን ዘንድ ከሱ
 ዘንድ ጸልይ፤
 ወይሄርሐክ በኩሉ ግብርክ ወበኩሉ
 ፍኖቸክ፤
 በምትሠራው ሥራ በሂድህበት
 ሁሉ ሥራህ ይቀናልሃል፤
 እስመ ኩሉሙ አሕዛብ ዘይመክሩ
 ምክረ ዘኢኮነ እምእግዚአብሔር፤
 አሕዛብ የሚመክሩት ምክር
 ሁሉ ከእግዚአብሔር የተገኘ
 አይደለምና፤ ካዋቆች ዘንድ
 ምክርን ሻ፤ አንድም አሕዛብ
 የሚመክሩት ምክር ከእግዚአ
 ብሔር የተገኘ አይደለምና፤
 ከንቱ ውእቱ ከንቱ ነው፤ አንድም
 ከእግዚአብሔር ያልተገኘ
 ምክርን የሚመክሩ አሕዛብ፤
 ከንቱ እሙንቱ፤ ከንቱ
 ናቸውና ውኅቤሁ ጸሊ ላለው፤
 እንበል ውእቱ እግዚአብሔር ይሁብ
 ኩሉ ሠናይቶ፤
 በጉውን ሁሉ የሚሰጥ እግዚአ
 ብሔር ነው እንጂ፤
 ወለዘፈቀደ ያቴሕቶ በከመ ውእቱ
 ፈቀደ፤
 እሱ እንደወደደ ሊያዋርደው
 የወደደውን ያዋርዳል፤
 ወይእዚኒ ወልድየ ተዘክር ትእዛዛየ፤
 ልጄ አሁንም ትእዛዜን አስበው፤
 ወኢይደምሰስ እምልብክ፤
 ከልብናህ አይራቅ፤

፳፭፡ ወይዘሌኒ እነግረከ በእንተ መካልየ ብሩር ዐሠርቱ ዘአፅቀብኩ ነበ ገባኤል ወልደ ግብርያ ዘራጊስ ዘሚዶን፤

አሁንም በራጊስ ዘሚዶን ከግብርያ ልጅ ከገባኤል ዘንድ ያኖርሁትን ያሥሩን መክሊት ነገር እነግርሃለሁ፤

፳፭፡ ወኢትፍራህ ወልደየ በእንተ ንዴትከ፤

ልጄ አጣለሁ ብለህ አትፍራ፤ እስመ ነዳያን ብከ ይነሥሉ በረከተ፤ ነዳያን ካንተ ብዙ በረከትን ይቀበላሉና፤

ለእመ ፈራህኮ ለእግዚአብሔር፤ እግዚአብሔርን ከፈራኸው፤ ወኃደገ ኩሎ ኃጢአተከ፤ ኃጢአቱን ከተውህ፤

ወገበርከ ዘያውምሮ ለእግዚአብሔር በቅድሚኡ፤

እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኘው ሥራ በፊቱ ከሠራህ አጣለሁ ብለህ አትፍራ፡፡

ምዕራፍ ፭

፩፡ ወአውሥአ ጠብያ ወይቤ፤

ጠብያ መለሰ፤ እንዲህ አለ፤

እገብር አባ ኩሎ ዘአዘዝከኒ፤

አባቴ ያዘዝኸኝን ሁሉ አደር ጋለሁ፤

፪፡ ወባሕቱ እፎ እክል ነሚኦቶ ለውእቱ ብሩር ዘኢየአምሮ፤

ነገር ግን አገሩን አላውቅ፤ ሰውን አላውቅ፤ ያንን ብሩን መቀበል እንዴት ይቻለኛል፤

፫፡ ወወሀቦ መጽሐፈ፤

ጠማር ደብዳቤ ጽፎ ሰጠው፤

ወይቤሎ ጎሥሥ ብእሴ ዘየሐውር ምስሌከ፤

አብሮህ የሚሄድ ሰው ፈልግ አለው፤

ወእሁቦ አስቦ እንዘ ሕያው አነ፤

እኔ በሕይወት ሳለሁ ደመወዙን እስጠዋለሁ፤

ወሐር ንግሥ ዘንተ ብሩረ፤

ሂደህ ብሩን ተቀበል አለው፤

፬፡ ወሐረ ይጎሥሥ ሎቱ ብእሴ፤

ሰው ሊፈልግ ሂዶ፤

ወረከቦ ለሩፋኤል መልአከ፤

መልአኩ ሩፋኤልን አገኘው፤

ወኢያእመሮ ከመ መልአከ ውእቱ፤

መልአከ እንደሆነ አላወቀውም፤

፭፡ ወይቤሎ ትክልኑ ሐዋረ ምስሌየ ራጊስ ዘሚዶን እመ ተአምር ብሔሮ፤

ሀገሩን ታውቀው እንደሆነ ወደራጊስ ዘሚዶን ከኔ ጋራ አብረህ መሄድ ይቻልሃል አለው፤

፮፡ ወይቤሎ ውእቱ መልአከ አሐውር ምስሌከ፤

መልአኩም ካንተ ጋራ እሄዳለሁ አለው፤

ወፍኖቶሂ አአምር፤

ጐዳናውንም አውቀዋለሁ፤

ውነበ ገባኤልሂ ነበርኩ፤

ከገባኤልም ዘንድ ነበርሁ አለው፤

፯፡ ወይቤሎ ጠብያ ጽንሐኒ ከመ እንግሮ ለአቡየ ጠቢት፤

ላባቴ ለጠቢት እነግረው ዘንድ ጠብቀኝ አለው፤

፰፡ ወይቤሎ ሐር ኢትጐንዲ፤

ሂድ አትዘግይ አለው፤

ወሐረ ወይቤሎ ለአቡሁ ነዋ ረከብኩ ዘየሐውር ምስሌየ፤

ሂዶ አባቴን ከኔ ጋራ አብሮኝ የሚሄድ ሰው አገኘሁ አለው፤

ወይቤሎ ጽውያ ጎቤየ ከመ አአምር እምአይ ሕዝብ ውእቱ፤

ከማን ወገን እንደሆነ አውቅ ዘንድ ጠርተህ አምጣው አለው፤

ወእመ ማእምን ለሐዋር ምስሌከ፤

ካንተ ጋራ ለመሄድ የታመነም እንደሆነ አውቅ ዘንድ ጥራው አለው፤

፱፡ ወጸውያ ወቦአ፤

ጠርቶት ገባ፤

ወተአምኑ በበይናቲሆሙ

እርስ በርሳቸው እንዴት ነህ እንዴት ነህ እየተባባሉ እጅ ተነሳሱ፤

፲፡ ወይቤሎ ጠቢት አንተ እኩየ እምአይ ሕዝብ አንተ፤

አንተ ወንድሜ ከማን ወገን ነህ አለው፤

ወእምአይ ብሔር አንተ፤

አንተስ ከማን ሀገር ነህ አለው፤

፲፩፡ ወይቤሎ መልአከ ሕዝብየኑ ወብሔርየኑ ተኃሥሥ፤

ሀገሬን ወገኔን ትፈልጋለህን፤

አው አስቦ ዘየሐውር ምስል ወልድከ፤

ወይስ ከልጅህ ጋራ የሚሄድ ሰው ደመወዙን ነው ማለት ከዋዬ እንጂ ከወገኔ ምን አለህ፤

ወይቤሎ ጠቢት እፈቅድ አንተ እኩየ አአምር ዘመደከ ወስመከ፤

ጠቢትም አንተ ወንድሜ ዘመድህን ስምህን አውቅ ዘንድ እወዳለሁ አለው፤

፲፪፡ ወይቤሎ አንሰ አዛርያ ዘመደ አናንያ ዓቢይ እኩከ፤

እኔስ የታላቅ ወንድምህ የአናንያ ዘመድ አዛርያ እባላለሁ አለው፤

፲፫፡ ወይቤሎ ዳገንኑ አንተ እኩየ፤

አንተ ወንድሜ ደህና ነህ አለው፤

ወኢትኢሰኒ እስመ ኃላጥኩ አእምር
ሕዝብከ ወብሔረከ፤
ሀገርህን፣ ወገንህን አውቅ ዘንድ
መርምራለሁና በዚህ አትን
ቀፈኝ፤
ወአማን ባሕቱ እምሠናይ ዘመድ
አንተ ወቡሩክ፤
ነገር ግን አንተስ በጌ ሰው
ከከበረ ወገን ነህ አለው፤
ወአአምሮ አነ ለአዛርያ ደቂቀ ሴምዩ
ዓቢይ፤
ደግ የሚሆን የሴምዩን ልጅ
አዛርያን አውቀዋለሁ፤
ወሐርነ ምስሌሆሙ ጎብረ ኢየሩሳ
ሌም ከመ ንስግድ፤
እንሰግድ ዘንድ ወደ ኢየሩ
ሳሌም ከነሱ ጋራ ባንድ ሄደን
ነበር፤
ወወሰድነ በከረን ወአሥራተ እክልነ፤
አሥራቱን በከረቱን እንወ
ስድ ነበር፤
ወኢአበስን አበሳ አበዊነ፤
አባቶቻችን የሠሩትን አልሠ
ራንም፤
ወአንተስ እምነ ዓቢይ ሥርወ
አንተ እኩየ፤
አንተ ወንድሜ አንተስ ከደግ
ሰው ወገን ነህ፤
፲፬፤ ወባሕቱ ንግረኒ ምንተ ነህብ
አስበከ፤
ነገር ግን ዋጋህን ምን እንሰጥህ
ዘንድ ንገረኝ፤

ድርከሙ ለለዕለትከ፤
ዕለት ዕለት አንዳንድ ድሪም
እንስጥህን፤
ወሲሳይክ ምስለ ወልድየ፤
ምግብህስ ከልጄ ጋራ ነው፤
፲፭፤ ወእዌስክ አስበከ በዲብ
አስብከ ለእመ ዳጎነ አቶክሙ፤
በደጎና ከተመለሳችሁ ቢያንስ
ህም ደመወዝህን እጨምር
ልሃለሁ፤
፲፮፤ ወአጎለቁ ከመዝ፤
እንዲህ አድርገው ነገር አቆሙ፤
ወይቤሎ ጦቢት ለጦብያ ወልዱ
ተደለው ከመ ትሑር፤
ጦቢት ልጁ ጦብያን ትሄድ
ዘንድ ተዘጋጅ አለው፤
ወተሠርሑ፤
ጎዳናችሁን አቅኑ፤
ወአስተዳለወ ወልዱ ስንቆሙ
ለፍኖት፤
ለጌዳና የሚሆን ስንቃቸውን
ልጁ አዘጋጀ፤
ወይቤሎ አቡሁ ሑር ምስለ ዝንቱ
ብእሲ፤
አባቱ ከዚህ ሰው ጋር ሂድ
አለው፤
ወእግዚአብሔር ዘይነብር ውስተ
ሰማይ ይሠርሕ ፍኖተክሙ፤
በሰማይ የሚኖር እግዚአብ
ሔር ጌዳናችሁን ያቅናላችሁ፤

ወመልአኩ ይሑር ምስሌክሙ፤
መልአኩ ከእናንተ ጋራ አብሯ
ችሁ ይሂድ፤ መንፈስ ቅዱስ
ያናግረዋል፤
ወወጽኦ ክልኤሆሙ ወሐሩ፤
ሁለቱ ወጥተው ሄዱ፤
ወተለዎሙ ከልብ ወልደሙ፤
የልጃቸው ውሻ ተከተላቸው፤
፲፯፤ ወበከየት ሐና እሙ፤
እናቱ ሐና አለቀሰች፤
ወትቤሎ ለጦቢት ለምንት ፈነውኮ
ለወልድየ፤
ጦቢትን ልጄን ለምን ሰደድከው
አለችው፤
አኮኑ ውእቱ በትርነ እንተ ውስተ
እዴነ ዘይወጽእ ቅድሚነ፤
በፊት በፊታችን የሚሄድ
የእጃችን በትር አይደለምን፤
፲፰፤ ብሩር ለይጥፋዕ፤
ብር ያመጣ ዘንድ ሂዷል ቢላት
እሷም ብሩስ እልም ድርግም
ይበል አለችው፤ አንድም እንዲ
ላት አውቃ ብሩስ እልም
ድርግም ይበል አለችው፤
፲፱፤ ወቤዛሁ ለወልድየ ይኩን
ዘመሀበነ እግዚአብሔር ዘቡቱ ነሐዩ፤
ተድላ ደስታ የምናደርግበት
እግዚአብሔር የሰጠን የልጄ
ለውጥ ይሁነው፤

፳፤ ወይቤላ ኢትትጋለፊ እጎትየ፤
ጦቢትም እጎቱ እልፍ እልፍ
ብለሽ አትናገራ አላት፤ አንድም
ኢትትለጋፊ እጎትየ፤ እጎቱ
አትዘኝ አላት፤ ወአልበሙ
ትጎላፊ ነገር እንዲል፤
ዳጎነ የአቱ፤
ልጅሽ ደጎና ይመለሳል፤
ወትሬኢይዮ በአዕይ ንትኪ፤
በዓይንሽ ታይዋለሽ፤
፳፩፤ እስመ መልአክ እግዚአብ
ሔር የሐውር ቅድሚሁ፤
መልአክ እግዚአብሔር በፊት
በፊቱ ይሂዳልና፤
ወይሄርሕ ፍኖቶ፤
ጌዳናውንም ያቀናለታልና፤
ወየአቱ ዳጎነ፤
በደጎና ይመለሳል፤
ወኃደጎት ብካየ ሐና፤
ሐና ልቅሷዋን ተወች፡፡

ምዕራፍ ፮

፩፤ ወእንዘ የሐውሩ ፍኖቶሙ በጽሑ
በጣኒስ ውስተ ተከዚ ምሴተ፤
ጌዳናቸውን ሲሂዱ በመሸ ጊዜ
ከፈላሽ ውሀ ተከዚ ደረሱ፤
ወቤቱ በህየ፤
በዚያ አደሩ፤

፪፤ ወወረደ ውእቱ ወልድ ይትሐ
ዑብ፤

ይታጠብ ዘንድ ጦብያ ወደወንዝ
ወረደ፤

ወሠረረ ላዕሊሁ ዓሣ እምውስተ
ተከቢ፤

ከዚያ ከፈላሽ ውሀ ዓሣው ወደሱ
እየተወረወረ መጣ፤

ወፈቀደ የሐጦ ለውእቱ ወልድ፤

ጦብያን ሊውጠው ወደደ፤
ለሱ ስለመሰለው ነው፤

፫፤ ወይቤሉ መልአክ አኃዝ ለውእቱ
ዓሣ፤

መልአኩም ይህን ዓሣ ያዘው
አለው፤

ወአኃዝ ለዓሣ ውእቱ ወልድ፤

ጦብያ አሣውን ያዘው፤

ወአውጽአ ውስተ ምድር፤

ወደየብስ አወጣው፤

፬፤ ወይቤሉ ዝኩ መልአክ ምትሮ
ለውቱ ዓሣ፤

መልአኩም ይህን ዓሣ እረደው
አወራርደው አለው፤

ወንሣሊ ልቦ ወከብዶ ወሐሞቶ፤

ልቡን ገብቱን ሐሞቱን ያዝ፤

ወአጽንዕ ዓቂቦቶ፤

አጽንተህ ጠብቀው፤

፭፤ ወገብረ ውእቱ ወልድ በከመ
አዘዝ መልአክ፤

ጦብያም መልአኩ እንዳዘዘው
አደረገ፤

ወዓሣሁኒ ጠበሱ ወበልዑ፤

ዓሣውን ጠብሰው በሉ፤

ወጌሡ ክልኤሆሙ፤

ሁለቱም ገስግሠው ሂዱ፤

ወበጽሑ በጣኔስ፤

ጣኔስ ደረሱ የተላለፈ ነው፤
ጠበሱ ወበልዑ፤ ወጌሡ ሲል
ነው፤

፮፤ ወይቤሉ ዝኩ ወልድ ለመልአክ፤

ጦብያ መልአኩን እንዲህ
አለው፤

አንተ እኑየ አዛርያ ምንት ውእቱ
ከብዱ ወልቡ ወሐሞቱ ለዝንቱ
ዓሣ፤

አንተ ወንድሜ አዛርያ የዚህ
አሣ ገብቱ ልቡ ሐሞቱ ምን
ይሆናል አለው፤

፯፤ ወይቤሉ ልቡ ወከብዱ ለእመቦ
ዘየሐምሞ ጋኔን እኩይ፤

ክፉ ጋኔን የሚጥለው ሰው
ቢኖር፤

ዘንተ ያጠይሱ ቅድሜሁ ለውእቱ
ብእሲ፤

ለዚያ ለታመመው ሰው በፊቱ
ያጤሱለት እንደሆነ፤

ወእመኒ ብእሲት፤

ሴትም ብትሆን በፊቷ ያጤሱ
ላት እንደሆነ፤

ወኢየሐምም እንከ፤

ከዚያ ወዲያ አይታመምም፤

፰፤ ወሐሞቶስ ይኩሕልም ለብእሲ
ዘቦቱ ጢስ ውስተ አዕይንቲሁ፤

ሐሞቱን ግንባይነ ብግር ብልዝ
ያለበትን የኳሉት እንደሆነ፤

ወየሐዩ፤

ይድናል፤

፱፤ ወሶብ ቀርቡ ነበ ራጊስ፤

ወደራጊስ በቀረቡ ጊዜ፤

ወይቤሉ ውእቱ መልአክ አንተ እኑየ
የምኬ ነበ ራጊኤል ነገድር፤

መልአኩም አንተ ወንድሜ ዛሬ
ከራጊኤል ዘንድ እናድራለን
አለው፤

፲፤ ወአዝማዲክ ውእቱ፤

እሱም ዘመድህ ነው፤

ወቦ አሐቲ ወለት ወስማ ሣራ፤

ስሟ ሣራ የምትባል አንዲት
ልጅ አለችው፤

ወእትናገርኑ በእንቲአሃ የሀቡክ
ትኩንክ ብእሲት፤

ሚስት ልትሆንህ ይሰጡህ ዘንድ
ስለርሷ ልንገርላህን፤

፲፩፤ እስመ ለከ ይበጽሐክ ርስታ፤

ላንተ ትገባሃለችና፤

ወአንተ ሀሎክ እምነ አዝማዲሃ፤

ከዘመዶቹ ወገን አንተ አለህና፤

ወወለታኒ ሠናይት ወጠባብ፤

ልጅቱም መልክ መልካም አዋቂ
ልባም ናት፤ ይኸውም ልማድ
ነው፤ ላማጭ እንዲህ ብሎ
መናገር፤

፲፪፤ ወይእዜኒ ስምዓኒ፤

አሁንም ስማኝ፤

ወእትናገር ለአቡሃ፤

ላባቷ ልንገረው

ወሶብ ገባዕነ እምነ ራጊስ ንጉብር
በዓለ፤

ከራጊስ በተመለስኑ ጊዜ ሠርግ
እናደርጋለን፤

እስመ ኢይገብር የሀባ ራጊኤል
ለካልዕ ሰብእ

ራጊኤል ለሌላ ሰው ይሰጣት
ዘንድ አይወድምና፤

በእንተ ሕገ ሙሴ፤

የሙሴን ሥርዓት ስለ መፈጸም፤

ወእምአብደረ ትሙት፤

ሌላ ከሚያገባት ብትሞት ይወ
ዳልና፤

እስመ ርስታ ለከ ይበጽሐክ እምኩሉ
ሰብእ፤

ከሰው ሁሉ ላንት ትገባሃለችና፤

፲፫፡ ወይቤሎ ገዢ ወልድ ለውእቱ መልአክ፤

ጦብያ መልአክን እንዲህ አለው፡

አንተ እኔን አዛርያ ሰማዕኩ እነ ከመ አስተዋሰብዋለሁ፤ ወለት ለሰብእቱ ዕድሜ፤

አንተ ወንድሜ አዛርያ ይህችን ልጅ ለሰባት ወንዶች እንዳ ጋቢት ሰምቻለሁ፤

ወኩሎሙ ሞቱ አመ ከብካብ፤

ሁሉም በሠርግ ቀን ሞቱ፤

፲፬፡ ወይእኔህ ባሕቲትየ እነ ለአቡየ፤

አሁንም ላባቴ እኔ ብቻ ነኝ፤

እፈርህ ሶበ ሶእኩ ኢይሙት፤

እንዳልሞት ብዬ እፈራለሁ፤

ወኢይመርድ ሕይወቶሙ ለአቡየ ወእምየ በፃዕር፤

የእናት ያባቴ አኗኗር በኔ ምክንያት ወደመቃብር እንዳ ላወርዳቸው ብዬ እፈራለሁ፤

ወአልሞሙ ካልዕ ወልድ ዘይቀብ ሮሙ፤

የሚቀብራቸው ሌላ ልጅ የላቸውም፤

፲፭፡ ወይቤሎ ውእቱ መልአክ ኢትዚክርን ቃለ ዘእዘዘ አቡክ፤

መልአኩ አባትህ ያዘዘህን ቃል አታስብም አለው፤

ከመ ትንሣኤ ለከ ብእሲት እምአ ምግዳክ፤

ከዘመዶችህ ወገን ሚስት ታገባ ዘንድ፤

ወይእኔህ ስምዐኒ እንተ እኔየ፤

አሁንም አንተ ወንድሜ ስማኝ፤

ወበእንተ ጋኔንሰ ኢያግዝክ፤

ስለጋኔኑ ግን አያሳዝንህ፤

እስመ በዝንቱ ሌሊት ትትወሀብ ለከ ብእሲት እምአ ምግዳክ፤

በዚች ሌሊት ከዘመዶችህ ወገን የምትሆን ሚስት ሁና ትሰጥሃለች፤

፲፮፡ ወሶበ ሶእክ ውስተ ጽርሕክ ንሣኤ ለከ ሕራረ ዕጣን፤

ወደቤትህ በገባህ ጊዜ ሕራረ ዕጣን አምጣ፤

ወደይ እምነ ከብዱ ወልቡ ለዝኩ ፃሣ፤

ከዓሣው ከጉብቱ፤ ከልቡ ጨምረህ፤

ወአጢስ ቦቱ፤

አጢስበት፤

፲፯፡ ወሶበ ዔነም ለውእቱ ጋኔን ይጐይይ፤

ለዚያ ለጋኔኑ በሸተተው ጊዜ ይሸሻል፤ አንድም ወሶበ ዔነወ ውእቱ ጋኔን ይጐይይ በሸተተው ጊዜ ይህ ጋኔኑ ይሸሻል፤

አንድም ወሶበ ዔነወ ውእቱ፤ ይህ በሸተተው ጊዜ ጋኔን ጐየ ሸሸ፤

ወኢይገብእ ለዓለም፤

ለዘለዓለሙ አይመለስም፤

ወሶበ ሶእክ ንቤሃ ጽርሐ ክልኤክሙ ንበ እግዚአብሔር መሐሪ፤

እርሷ ወደ አለችበት በገባህ ጊዜ ወደ እግዚአብሔር ሁለታችሁም ለምኑ፤

ወያድኅነክሙ፤ ወይምሕረክሙ፤

ያድናችኋል ይቅር ይላችኋል፤

ወኢትፍርሁ እንከ፤

እንግዲህ ወዲህ ግን አትፍሩ፤

እስመ ኪያክሙ አስተዳለወ እምነ ዓለም፤

ከሰው ሁሉ እናንተን ባልና ሚስት ለመሆን አዘጋጅቷልና፤

ወአንተ ታድኅና፤

አንተ ታድናታለህ፤

ወተሐውር ምስሌክ፤

ካንተ ጋራ ትሄዳለች፤

ወእብለክ ከመ ትረክብ ውሉደ እምኔሃ፤

ከሷ ልጅ እንድትወልድ እነግር ሃለሁ፤

ወሰሚያ ጦብያ አንከረ፤

ጦብያ ይህን ሰምቶ አደነቀ፤

ወተለዋ ነፍሱ ንቤሃ ጥቀ፤

ኪያሃ ሲል ነው፤ ልቡናው እሷን ተከተለ፤

ወበጽሐ ውስተ በጣኔስ፤

በጣኔስ ደረሰ፡፡

ምዕራፍ ፯

ገባዔ

፩፡ ወሶኡ ቤተ ራጉኤል፤

ከራጉኤል ቤት ገቡ፤

ወተቀበለቶሙ ሣራ፤

ሣራ ተቀበለቻቸው፤

ወአስተፍሥሐቶሙ፤

ደኅና ናችሁ ብላ ደስ አሰኝቻቸው፤

ወከማሁ እሙንቱኒ ላቲ፤

እነዚያም ደኅና ነሽ አሏት፤

ወአብአቶሙ ቤተ፤

ወደቤት አገባቻቸው፤

፪፡ ወይቤላ ራጉኤል ለብእሲቱ እድና፤

ራጉኤልም ሚስቱን እድናን እንዲህ አላት፤

ዕቡብ ዝንቱ ወልድ፤

ይህ ልጅ ድንቅ ነው አላት፤

ይመስሎ ለመቢት ዘእምአ ምግድየ፤

ከዘመዶቼ ወገን የሚሆን ጦቢትን ይመስለዋል፤

፫፡ ወይቤሎሙ ራጉኤል እምአይቱ አንትሙ አጋውየ፤

እናንተ ወንድሞቼ ከወዴት ናችሁ አላቸው፤

ወይቤልም እምደቂቀ ንፍታሌም
እለ ተሄወወ ነነዌ፤

ተማርከው ወደ ነነዌ ከሄዱት
ከንፍታሌም ልጆች ወገን ነን
አሉት፤

፬፤ ወይቤሎሙ ራጉኤል ተአም
ርምኑ ለመቤት እኑዮ፤

ራጉኤልም ወንድሜ ጦቢትን
ታውቁታላችሁን አላቸው፤

፭፤ ወይቤልም እው ነአምሮ፤

አዎን እናውቀዋለን አሉት፤

ሕያውኑ ወዳጎንኑ፤

ከጉልበት ነውን ደጎና ነውን
አላቸው፤ አዎን ደጎና ነው
ገና ከጉልበት ነው አሉት፤

ወይቤሎ ጦቢያ አቡዮ ውእቱ፤

ጦቢያ አባቴ ነው አለው፤

፮፤ ወሠረረ ራጉኤል ወሰዳም ወበከዮ፤

ራጉኤልም ተነሥቶ ሳመው
አለቀሰ፤

፯፤ ወባረከ፤

መረቀው፤

ወይቤሎ ወልደ ብእሲ ብሩክ አንተ፤

አንተስ የደግ ሰው ልጅ ነህ
አለው፤

ወነገሮ ከመ ጠፍዓ አዕይንቲህ
ለመቤት፤

የጦቢት ዓይኑ እንደጠፋ ነገረው፤

ወሰበ ሰምዐ ከመ ተጋጉላ አዕይ
ንቲሁ ራጉኤል ተከዘ ወበከዮ፤

ራጉኤልም የጦቢት ዓይኑ
እንደጠፋ በሰማ ጊዜ አዘነ፤
አለቀሰ፤

፰፤ ወከማሁ እድናሂ ብእሲቱ፤

እድናም አዘነች፤ አለቀሰች፤

ወሣራሂ ወለቱ፤

ልጁ ሣራም አለቀሰች፤

ወተቀበልዎሙ በትፍሥሕት፤

በተድላ በደስታ ተቀበሏቸው፤

ወጦቢሁ አባግዓ፤

በጉን አረዱ፤

ወአቅረቡ ሎሙ፤

አቀረቡላቸው፤

ወመስዩ በሕቁ፤

ፈጽሞ መሸ፤

ወይቤሎ ጦቢያ ለአዛርያ አንተ
እኑዮ አዛርያ ተናገር በእንተ
ዘትቤለኒ በፍኖት፤

ጦቢያ አዛርያን እንዲህ
አለው፤ አንተ ወንድሜ በጉዳና
የነገርኸ ጃን ነገር ንገረው፤

ወይሕልቅ ነገሩ፤

ይህ ነገሩ ይለቅ፤

፱፤ ወዘንተ ሰሚያ ራጉኤል እንዘ
ይትናገሮ ጦቢያ ለመልአክ፤

ጦቢያ መልአክን ሲናገረው
ራጉኤል ሰምቶ፤

ወይቤሎ ለጦቢያ ብላዕ ወስተይ
ምዕረ ወተፈሣሕ፤

ራጉኤል ጦቢያን ብላ ጠጣ
ደስ ይበልህ አለው፤

፲፤ እስመ ለከ ይእቲ ወለትዮ፤

ይህች ልጄ ላንተ ትገባለችና፤

ወአንተ ትነሥለ፤

አንተ ትወስዳታለህ፤

ወአነ እነግር ጽድቃ ለዛቲ ወለትዮ፤

የዚች የልጄን እውነተኛ ነገርን
እነግራችኋለሁ፤

አስተዋሰብክዋ ማንሻ፤ አንድም
እውነተኛ ነገርን እነግራች
ኋለሁ ብሎ፤

፲፩፤ ለዛቲ ወለትዮ አስተዋሰብክዋ
ለሰብአቱ ዕድሜ፤

ይህችን ልጄን ለሰባት ወንዶች
አጋባኋት፤

ወእምከመ ቦሉ ኅቤሃ ይመውቱ
በሌሊት፤

ከእሷ ዘንድ ከደረሱ በኋላ
ሌሊት ይሞታሉ፤

ወባሕቱ ብላዕ ወተፈሣሕ ምዕረ፤

ነገር ግን አንድ ጊዜ በልተህ
ደስ ይበልህ፤

ወይቤ ጦቢያ ኢይጥዕም ወኢምንተኒ
እስከ ታሐልቁ ወታቀውሙ ሊተ
ነገሮ፤

ጦቢያ እንዲህ አለ፤ ለነገሪ
ውል እስክታቆሙልኝ ድረስ
ምንም ምን አልቀምስም አለ፤

፲፪፤ ወይቤሎ ራጉኤል ንሣላ
እምይእዜስ ዘበሕጉ፤

ራጉኤልም ከእንግዲህ ወዲህ
እንደ ሥርዓቱ ውሰዳት አለው፤

፲፫፤ እስመ እኑሃ አንተ፤

አንተ ወንድሚ ነህና፤

ወይእቲኒ ብእሲትከ፤

እሷም እንትህ ናትና ውሰድ፤

ወእግዚአብሔር መሐሪ ይሠር
ሕክሙ በእንተ ዘትሣኒ፤

መሐሪ የሚሆን እግዚአብሔር
ወደበጉው ነገር ያቅናላችሁ፤

፲፬፤ ወጸውዓ ለሣራ ወለቱ፤

ልጁን ሣራን ጠራት፤

፲፭፤ ወአጋዛ እዴሃ ወመጠዋ
ለጦቢያ ትኩኖ ብእሲተ፤

ሚስት ትሆነው ዘንድ እጃዋን
ይዞ ለጦቢያ ሰጠው፤

ወይቤሎ ናሁ ንሣላ በሕገ ሙሴ፤

በሙሴ ሥርዓት እነሆ ውሰድ
አለው፤

ወአዕትዋ ኅበ አቡከ፤

ከአባትህ ዘንድ አግባት፤

ወባረከሙ፤

መረቃቸው፤

፲፮፤ ወጸውዓ ለእድና ብእሲቱ፤

ሚስቱን እድናን ጠርቶ፤

ወነሥአ መጽሐፈ ወነተመ፤

ዕኩል ከብቴን ሰጥቻለሁ ብሎ
አተመ፤

ወክራዊ ይብላሉ፡

ይበሉ ጀመረ፤

ወጸውዓ ለእድና ወይቤላ፤

እድናን ጠርቶ እንዲህ አላት፡

አንቲ እንትዮ አስተዳልዋ ካልዓ ጽርሐ ወአብኢያ፤

አንቺ እንቲ ጫገላውን አዘጋጅ ተሽ አግቢያት፤

፲፮፡ ወገብረታ በከመ ይቤላ፤

እንዳላት አደረገች፤

ወአብኢታ ህየ፤

ከጫገላዋ አገባቻት፤

ወበከየት፤

አለቀሰች ፤

ወአውከፈት አንብዓ ወለታ፤

ልጇ እንባዋን ወደ እግዚአብሔር አቀረበች፤ አንድም ወአውከፈት አንብዓ ወለታ ይላል፤ የልጇን እንባ ሟሰሰች፤ ጠረገች፤

፲፰፡ ወትቤላ ተአመኒ ወለትዮ ከመ እግዚአ ሰማይ ወምድር ይሁበኪ ትፍሥሕተ ወኃሤተ ህየንተ ኃዘንኪ፤

ሰማይንና ምድርን የፈጠረ ጌታ ስለኃዘንሽ ፋንታ ተድላውን ደስታውን እንዲሰጥሽ ልጄ እመኝ አለቻት፡፡

ምዕራፍ ፳

፩፡ ወሶበ አሕለቁ ተደሮ አብእዎ ነቢሃ ለጦብያ፤

በልተው ከጨረሰ በኋላ ጦብያን እሷ ካለችበት አገቡት፤

፪፡ ወሶበ ቦአ ተዘከረ ቃሎ፤

ከእዚያ በገባ ጊዜ ፋፋኤል የነገረውን ነገር አሰበ፤

ወነሥአ ሕራረ ዕጣን ወወደየ እምነ ልቡ ወከብዱ ለዝክ ዓሣ፤

ሕራረ (የደቀቀ) ዕጣኑን ከአሣው ከገቡቱ ጨምሮ፤

ወአጤሰ፤

አጤሰው፤

፫፡ ወሶበ ዌነዎ ዌናሁ ለዝክ ኃኔን፤

መዓዛው ለዚያ ለኃኔኑ በሽተተው ጊዜ ሸሸ፤ አንድም ወሶበ ዌነዎ ጌዮ ዝክ ኃኔን፤ አንድም ወሶበ ዌነወ ዝክ፤ ይህ መዓዛው በሽተተው ጊዜ ኃኔን ጌዮ በል፤

እስከ ላዕላይ ደወለ ግብጽ፤

እስከ ላዕላይ ግብጽ ድረስ ሸሸ፤

ወዓሠሮ ዝክ መልአክ ለውለቱ ኃኔን፤

መልአኩ ይህንን ኃኔን አሥሮ ከመሬት ቀበረው፤

፬፡ ወሶበ ተዓደዉ ክልኤሆሙ፤

ሁለቱ በተቀዳደሙ ጊዜ አንድም፤ ወሶበ ተአዕው ክልኤሆሙ ውስተቤት፤

ሁለቱም ከቤት በገቡ ጊዜ፤

ተንሥአ ጦብያ እምነ ዓራቱ፤

ጦብያ ካልጋው ተነሣ፤

ወይቤላ ተንሥኢ እንትዮ ንጸሊ ነበ እግዚአብሔር ከመ ይማላን፤

እንቲ ተነሸ ይቅር ይለን ዘንድ ከእግዚአብሔር ዘንድ እንለምን አላት፤

፭፡ ወክራዊ ጦብያ እንዘ ይብል ቡፋክ አንተ እግዚአ አምላክ አበዊነ፤

ያባቶቻችን ፈጣሪ አቤቱ ክቡር ምስጉን ነህ እያለ ያመሰግን ጀመረ፤

ወይትባረክ ስምክ ቅዱስ፤

ጽኑ ክቡር የሚሆን ስምህ ይክበር ይመስገን፤

ወይሴባሕ ለዓለመ ዓለም፤

ለዘለዓለም ይክበር ይመስገን፤

ይባርኩክ ሰማያት፤

ሰማያት ሁሉ ያመስግኑሃል፤

ወኮሉ ዘፈጠርኩ፤

የፈጠርሃቸው ሁሉ ያመሰግኑሃል፤

አንተ ገበርኮ ለአዳም፤

አዳምን የፈጠርኸው አንተ ነህ፤

፮፡ ወወሀብክ ሔዋንን ትኩሞ ብእሲተ፤

ሚስት ትሆነው ዘንድ ሔዋንን ሰጠኸው፤ አንድም ከመ ትርድኦ ትረዳው ዘንድ፤

ወከመ ታዕርፎ፤

ታሳርፈው ዘንድ፤

ወእምኤሆሙ ተወልደ ዘርኦ ዕንላ እመሕያው፤

ከነሱ ሰው ሁሉ ተወለደ፤

አንተ ትቤ ኢኮነ ወናየ የሃሉ ብእሲ ባሕቲቱ፤

አዳም ብቻውን ይኖር ዘንድ አገባብ አይደለም አልህ፤

አላ ንግበር ሎቱ ቢጸ ዘትረድኦ፤

የምትረዳው ሔዋንን እንፍጠርለት እንጂ አልህ፤ በአዳም ባሕርይ አለችና ዘይረድኦ አለ፤ አንድም እሱ የአፍአውን እሷ የውስጡን ትረዳዋለችና፤

፯፡ ወይእዜኒ እግዚአ እንበይነ ዝሙት ዘእነሥአ ለዛቲ ብእሲት እንትዮ፤

አቤቱ ይህችን እንቲን የምወስዳት ስለ ዝሙት አይደለም፤

አላ በጽድቅ፤

ይቅርታህን ስደድልኝ እንጂ፤ አንድም ስለ ዝሙት የምወስዳት አይደለምና፤

ፈኑ ሣህለክ ላዕሊዮ ወላቲኒ፤

ለኔም ለሷም ይቅርታን ላክልን ስደድልን፤

ከመ ንትፈሣሕ፤

ደስ ይለን ዘንድ፤ አንድም ንትራሳዕ እንረጃጅ ዘንድ፤ አንድም ንትራዳእ እንረዳዳ ዘንድ፤

፳፥ ወትቤ ምስሌሁ አሚን፤
 ከሱ ጋራ አሚን አለች፤
 ፱፥ ወቤቱ ክልሌሆሙ ኅቡረ
 በይእቲ ሌሊት፤
 በዚያች ሌሊት ሁለቱም ባንድ
 አደሩ፤
 ወእምዝ ተንሥኦ ራጉኤል፤
 ከዚህ በኋላ ራጉኤል ተነሣ፤
 ወሐረ ወከረየ መቃብረ፤
 ሂዶ መቃብር ቆፈረ፤
 ፲፥ እንዘ ይብል የጊ ይመውት
 ውእቱኒ፤
 ይኸም ወይ ይሞት ይሆናል
 ብሎ፤
 ፲፩፥ ወገብአ ራጉኤል ቤቱ ወይቤላ
 ለእድና ብእሲቱ፤
 ራጉኤል ወደቤቱ ተመልሶ
 እድና ሚስቱን እንዲህ አሳት፤
 ፲፪፥ ፈንዌ አሐተ ወለተ ትርአዮ
 እመሕያው ውእቱ፤
 ደኅና እንደሆነ ታየው ዘንድ
 አንድ ልጅ ስደጂ አሳት፤
 ወእመ አኮ ንቅብር እንዘ አልቦ
 ዘየአምሮ መኑሂ፤
 ሙቶም እንደሆነ ማንም ማን
 የሚያውቀው ሳይኖር እንቀብ
 ረው ዘንድ፤
 ፲፫፥ ወሐረት ይእቲ ወለት ወእርጋ
 ወት ፍተ፤
 ያች ልጅ ሂዳ ደጁን ከፈተች፤

ወረከቡሞ ይስከቡ ክልሌሆሙ፤
 ሁለቱም ሲጨዋውቱ አገኘቻ
 ቸው፤
 ፲፬፥ ወገብአት ወእይድዐቶሙ ከመ
 ሕያዋን እመኑቱ፤
 ተመልሳ ደኅና እንደሆኑ ነገረ
 ቻቸው፤
 ፲፭፥ ወባረኮ ራጉኤል ለእግዚአ
 ብሔር፤
 ራጉኤል እግዚአብሔርን አመሰ
 ገነው፤
 ወይቤ ቡሩክ አንተ እግዚአ በኩሉ
 በረከት ንጽሕት ወቅድስት፤
 ክብርት ንጽሕት በምትሆን
 ምስጋና አቤቱ አንተ ክቡር
 ምስጉን ነህ፤
 ወይባርኩክ ቅዱሳኒክ በኩሉ ግብርክ፤
 በሠራኸው ሥራ ሁሉ ሊቃነ
 መላእክት ያመሰግኑሃል፤
 ወኩሉሙ መላእክቲክ፤
 ሠራዊተ መላእክት ያመሰግ
 ኑሃል፤
 ወኅሩያኒክ ይባርኩክ በኩሉ ዓለም፤
 የመረጥሃቸው ጳድቃን በዓለሙ
 ሁሉ ያመሰግኑሃል፤
 ፲፮፥ ቡሩክ አንተ እግዚአ እስመ
 አስተፍግሕኒ፤
 ደስ አሰኝተኸኛልና አቤቱ
 አንተ ክቡር ምስጉን ነህ፤

ወበከመ ኢተንዘብኩ ኮነኒ፤
 ያሳሰብሁት ተደርጎልኛልና፤
 አንድም ያሳሰብሁት አልተደረ
 ገብኝምና፤
 አላ በከመ ብዛዎ ምሕረትክ ገበርክ
 ሳዕሌየ፤
 እንደቸርነትህ ብዛት ይቅር
 ታህን ለኔ አደረግህልኝ እንጂ፤
 ፲፯፥ ቡሩክ አንተ እግዚአ እስመ
 ተግላልጦሙ ለክልሌቱ ባሕታ
 ውያን፤
 መቤትንና ግራን ይቅር ብለሃቸ
 ዋልና አንተ አቤቱ ክቡር
 ምስጉን ነህ፤
 ወግርክ ሎሙ እግዚአ ሠናይቲክ፤
 አቤቱ ቸርነትህን አድርገህ
 ላቸዋልና፤
 ከመ ይፈጽሙ ሕይወቶሙ በዳኅና
 ወበፍሥሐ በምሕረትክ፤
 በቸርነትህ በተፈጥሮ የተሰጣ
 ቸውን ዘመን በደኅና በደስታ
 ይፈጽሙ ዘንድ፤
 ፲፰፥ ወእምዝ አዘዘሙ ለአግብርቲሁ
 ይድፍኑ ገከተ መቃብረ፤
 ከዚህ በኋላ ያን መቃብሩን
 ይደፍኑ ዘንድ ባሮቹን አዘዘ
 ቸው፤
 ፲፱፥ ወገብረ ሎሙ በዓለ ፀሙረ
 ወረቡዕ መዋዕል፤
 ዐሥራ አራት ቀን በዓል አደረገ
 ላቸው፤

፳፥ ወእምዝ አምሐሎ ራጉኤል
 ለመብያ ከመ ኢይሃእ ወኢይሐር
 እስከ ይትፈጸም መዋዕል በውር
 ወረቡዕ ዘመርዓ፤
 ከዚህ በኋላ መርግ የሚደረ
 ግባቸው በሥራ አራት ቀን
 እስኪፈጸም ድረስ ራጉኤል
 መብያን ከዚያ ወጥቶ ወደሌላ
 እንዳይሄድ አማለው፤
 ፳፩፥ ወእምድኅረ ዝንቱ ይሐር
 ወይንግዕ መንፈቀ ንዋዩ፤
 ከዚህ በኋላ የገንዘቡን እኩሌታ
 ይዞ ይሄድ ዘንድ፤
 ወይሐር በዳኅን ገብ አቡሁ፤
 በደኅና ካባቱ ይሄድ ዘንድ፤
 ወዘተርፈሰ እምድኅረ ሞቱ ውእቱ
 ወብእሲቱ ይንሥኡ፤
 የተረፈውን ገንዘብ ግን እሱ
 ሚስቱ ከሞቱ በኋላ ይወስዱ
 ዘንድ፤ አንድም ከሞቱ በኋላ
 እሱ ሚስቱ ይወስዱ ዘንድ፤

ምዕራፍ ፱

፩፥ ወእውያ መብያ ለሩፋኤል
 ወይቤሎ አንተ እንቶ አዛርያ ንግሌ
 ምስሌክ ፪ተ ደቂቀ ወእግማል፤
 መብያ ሩፋኤልን መርቶ እንዲህ
 አለው፤ አንተ ወንድሜ አዛርያ
 ሁለት ብላቴኖችንና ግመሎችን
 ይዘህ፤

፪፡ ወሐር ራጊስ ዘሚዶን ንበ ገባኤል፤

ከገባኤል ዘንድ የሚዶን አው ራጃ ወደምትሆን ወደራጊስ ሂድ፤

ወንግሊ አወርተ መክሊተ ብሩር፤

ዐሥሩን መክሊት ብር ተቀበል፤

ወጸውያ ኪያሁኒ ውስተ በዓል፤

እርሱንም ወደ ወርጉ ና በለው፤

፫፡ እስመ አምሐሪኒ ራጉኤል ከመ ኢይዓል ዘእንበል ይኅልፍ በዓል፤

በዓሉ ሳይፈጸም እንዳልወጣ ራጉኤል አምሎኛልና፤

፬፡ ወእቡየስ ይኃልቀፍ መዋዕል፤

አባቱ ግን ቀኑን ይቈጥራል፤

ወልእመ ጉንደይኩ ጥቁ የገዝን፤

የዘገየሁም እንደሆነ እጅግ ያዝናል፤

፭፡ ወሐረ ሩፋኤል ወበጽሐ በገባ ኤል፤

ሩፋኤልም ሂዶ ከገባኤል ዘንድ ደረሰ፤

ወመጠዎ መጽሐፈ፤

ደብዳቤውን ሰጠው፤

ወገባኤልኒ አምጽኦ ገዙ መስነቱ በማገተም፤

ገባኤልም አቅማዳውን እንደ ተቋጠረ አምጥቶ፤

ወወሀቦ ለሩፋኤል፤

ለሩፋኤል ሰጠው፤

፮፡ ወጊሁ በጽባሕ ንበረ፤ ሲነጋ አንድ ሁነው ገሰገሡ፤

ወበጽሐ ውስተ በዓል፤

ከወርጉ ደረሰ፤

ወባረኩ ጦብያ ሶበ አምጽኦ ሎቱ ውእተ ብሩረ፤

ጦብያም ብሩን ባመጣለት ጊዜ መረቀው፤

ምዕራፍ ፲

፩፡ ወመቢትስ አቡቡ ለጦብያ ይኃልቀፍ መዋዕል፤

የጦብያ አባት ጦቢት ግን ቀኑን ይቈጥር ነበረ፤

ወሶበ ተፈጸመ መዋዕል ዕድሜሆሙ፤

የተቃጠሩበት ቀን በተፈጸመ ጊዜ፤

ወኢመጽኦ፤

እንደቀሩ ባዩ ጊዜ፤

፪፡ ይቤ የጊ ተኃፍረኑ ወልድየ፤

ልጄ የሚሰጠው አጥቶ አፍር ይሆንን፤

አው ይመውት ገባኤል፤

ወይስ ገባኤል ሙቶ ይሆን? አንድም ተኃለፈኑ ይላል፤ ልጄ ሙቶ ይሆን፤

ወኢረከበ ዘይዕቦ ብሩረ

ብሩን የሚሰጠው አላገኘ ይሆን? ብለው፤

፫፡ ወተከዘ ጥቀ፤

እጅግ አዘነ፤

፬፡ ወትቤሎ ብእሲቱ፤

ሚስቱ እንዲህ አለችው፤

ወልድየሰ ጥቱ ወበእንተዝ ጉንደየ፤

ልጄስ ሙቷል ስለዚህ ቀረ አለችው፤

ወኢዝነት ትብክዩ፤

ታለቅስለት ጀመረች፤

፭፡ ወትቤ እምኢያዝነኒ ወልድየ ሶበ እኮ ዘአጎጉልከኒ ብርሃን አዕይንትየ፤

ወልድየ፡ ብርሃን አዕይንትየ ሲል ነው፤ ልጄስ ደኅና ከሆነ የብሩስ ጥፋት ባላሳዘነኝም ነበረ አለች፤

፮፡ ወይቤላ አርምሚ፤

ዝም በይ አላት፤

ወኢትትኃለፊ፤

እልፍ እልፍ ብለሽ አትናገሪ፤ አንድም ወኢትት ኃለፊ ይላል፤ አትዘኝ አላት፤

ወእቱስ ሕያው፤

እሱስ ደኅና ነው፤

፯፡ ወትቤሎ ይእቲኒ አርምም አንተኒ፤

እሷም አንተም ዝም በል አለችው፤

ወኢታስተአብደኒ፤

እለአዋቂ አታድርገኝ፤

ወልድየሰ ጥቱ፤

ልጄስ ሙቷል፤

ወተሐውር ኩሎ አሚረ ትብክዩ ውስተ ፍኖት እንተ ንበ ሐረ፤

ታለቅስለት ዘንድ ወደሂደበት ጉዳና ሁል ጊዜ ትሂድ ነበረ፤

መዓልተ እክለ ኢትበልዕ፤

ቀን እህል አትቀምስም ነበረ፤

ወሌሊተ ኢታረምም እንዘ ትብክዩ ለጦብያ ወልድ፤

ለልጇ ለጦብያ ስታለቅስ ሌሊትም ዝም አትልም ነበረ፤

ወእስከ ተፈጸመ ዓሠርቱ ወረብዕ ዕለት መዋዕል በዓል፤

በዓል የሚደረግባቸው ዐሥራ አራቱ ቀን እስኪፈጸም ድረስ፤

ዘአምሐሎ ራጉኤል ከመ ኢይሐር እስከ አመ ይትፈጸም በዓል ዘመርዓ፤

ወርግ የሚደረግበት ቀን እስከ ፈጸም ድረስ እንዳይሂድ ራጉኤል ያማለው፤

፳፡ ወእምዝ ተፈጸሞ መዋዕል በዓል፤

በዓል የሚደረግበት ቀን ከተፈ ጸመ በኋላ፤

ይቤሎ ጦብያ ለራጉኤል ፈንወኒ እንከሰ፤

ጦብያ ራጉኤልን ከእንግዲህ ወዲህስ ስደደኝ አለው፤

እስመ አቡየ ወእምየ ቀብዑኒ፤

እናት አባቴ ተስፋ ቆርጠው ብኛልና፤

ወኢይሴፈዉ እንከ ይርአዩኒ፤

ያዩኝ ዘንድ ተስፋ አያደርጉምና፤

፱፡ ወይቤሎ ሐሙሁ ንበር ኅቤየ፤

አማቱ ራጉኤል ከኔ ጋራ ተቀመጥ አለው፤

ወአነ እልእክ ኅበ አቡክ ከመ ይንግርዎ ዜናክ፤

ደኅንነትህን ይነግሩት ዘንድ ወደ አባትህ እልካለሁ፤

፲፡ ወይቤሎ ጦብያ አልቦ ዳዕሙ ፈንወኒ ኅበ አቡየ፤

ጦብያም ወደአባቴ ስደደኝ እንጂ አይሆንም አለው፤

፲፩፡ ወተንሥአ ራጉኤል ወወሀቦ ሣራሃ ብእሲቶ፤

ራጉኤልም ተነሥቶ ሚስቱን ሣራን ሰጠው፤

ወመንፈቀ ንዋዮሙ፤

የገንዘባቸውን እኩሌታ፤

ሰበአኒ ወእንስሳሁኒ፤

ሰውንም ከብቱንም ሰጠው፤

፲፪፡ ወባረከሙ ወይቤሎሙ፤

መረቃቸው እንዲህ አላቸው፤

እግዚአ ሰማይ ያሠኒ ላዕሊክሙ ደቂቅየ ዘእንበለ እሙት፤

ልጆቼ ሳልሞት ሰማይን የፈጠረ ጌታ በኅ ነገር ያድርግላችሁ፤

ወይቤላ ለወለቱ አክብሪ ታሕማኪ፤

ከእንግዲህ ወዲህስ አማትሽን አክብሪ፤

እስመ እምይእዜ ዘመድኪ፤

ከዛሬ ጀምሮ ዘመድሽ እሱ ነውና፤

ወንሕነስ ንስማዕ ዜና ሠናየ በላዕሊኪ፤

እኛም ባንቺ ላይ በኅ ወሬ እንስማ ማለት ልጅ ወለደች ሲሉን እንስማ፤

ወሰዳማ፤

ተሰናበታት፤

ወትቤሎ እድና ለጦብያ

እድና ጦብያን እንዲህ አለችው፤

አንተ እኔዬ ዘአፈቅሮ እግዚአ ሰማይ ይሠርሕክ፤

አንተ ወንድሜ የምወደው ሰማይን የፈጠረ ጌታ ጌዳናውን ያቅናልህ፤

ወየሀብክ ወልደ እምነ ሣራ ወለትየ እርአይ ለክ፤

ከልጄ ከሣራ ወንድ ልጅ ተወልዶ አይ ዘንድ ልጅ ይስጥህ፤

ከመ እትፈሣከህ በትድመ እግዚአ ብሔር፤

በእግዚአብሔር ዘንድ ደስ ይለኝ ዘንድ፤

ወናሁ አማኅሀንኩክ ወለትየ ማኅወንተ ኢታኅዝና፤

እነሆ ልጄን አደራ ሰጥቼሃለሁ እንዳታሳዝናት በሷ ላይ ሌላ አታግባ፤

፲፫፡ ወእምድኅረዝ ሐረ ጦብያ

ከዚህ በኋላ ጦብያ ወደሀገሩ ሄደ፤

ወባረከ ለእግዚአብሔር፤

እግዚአብሔርን አመሰግነው፤

እስመ ሠርሐ ፍኖቶ፤

ጌዳናውን አቅንቶለታልና፤

ወባረከም ራጉኤል ወእድና ብእሲቱ፤

ራጉኤልና እድናም አመሰግኑት፤

ወሐሩ ወተርቡ ኅበ ነዌ፤

ሂደው ወደነዌ ቀረቡ።

ምዕራፍ ፲፩

፩፡ ወእምዝ ይቤሎ ሩፋኤል ለጦብያ፤

ከዚህ በኋላ ሩፋኤል ጦብያን እንዲህ አለው፤

አንተ እኔዬ ኢተአምርኑ እፎ ኅደጋሁ ለአቡክ፤

አንተ ወንድሜ አባትህን በዕውርነት በንዴት እንደተውከው አታውቅምን፤

፪፡ ነዓ ንትድም እምነ ብእሲትክ፤

ከሚስትህ አስቀድመን ና እንሂድ፤

ወናስተዳሉ ቤተ

ቤቱን እናዘጋጅ፤

፫፡ ወንግሉ ምስሊክ ሐሞቶ ለውለቱ ዓማ፤

የዚህን የአሣውን ሐሞት ያዝ አለው፤

ወሐሩ ክልኤሆሙ፤

ሁለቱም ሄዱ፤

ወሐረ ምስሊሆሙ ዝኩ ወልድ ዘተለምሙ፤

የተከተላቸው ያም ልጅ ከነዚያ ጋራ አብሯቸው ሄደ፤

፬፡ ወሐናስ ትነብር ውስተ ፍኖት፤

ሐና ግን በጌዳና ተቀምጣ፤

ወትጸንሕ ምጽአቶ ለወልዳ፤

የልጄን መምጣት ትጠብቅ ነበረ፤

፭፡ ወርእየቶ እንዝ ይመጽእ፤

ሲመጣ አይታ፤

ሕረት ወነገረቶ ለአቡሁ፤

ሐዳ ላባቱ ነገረችው፤

ወትቤሎ ናሁ መጽአ ወልድከ፤
 እነሆ ልጅህ መጣ አለችው፤
 ወውእቱኒ ብእሲ ዘሐረ ምስሌሁ
 ወውእቱኒ መጽአ፤
 ከሱ ጋራ የሄደ ያም ሰው እሱም
 መጣ አለችው፤
 ፮፡ ወይቤሎ ሩፋኤል ለጦብያ፤
 ሩፋኤል ጦብያን እንዲህ አለው፤
 አነ አእምር ከመይትከሠት አዕይ
 ንቲሁ ለአቡከ፤
 እኔም ያባትህ አይኖች እንዲ
 ገለጡ አውቃለሁ፤
 ፯፡ አንተስ ከሐሎ ዘንተ ሐሞተ
 አዕይንቲሁ፤
 አንተ ግን ይህንን ሐሞቱን
 ዓይኑን ካለው፤
 ወሶባ ተኩሕል የሐሲ፤
 በተኳለ ጊዜ ያሸዋል፤
 ወይወጽእ ገዢ ጢስ እምኔሁ፤
 ብልዙ፤ ብግሩ ከዓይኑ ይቀረ
 ፋል፤ ይገፈፋል፤
 ወይሬኢ ዳገነ፤
 ደኖ ያያል፤
 ፰፡ ወሮፀት ሐና ወሐቀፈት ከሣይ
 ወልዳ፤
 ሐና ፈጥና ሂዳ የልጇን አንገት
 አቀፈችው፤

ወትቤሎ እሙ እምይእዚስ እሙት
 እንከ፤
 እናቱ እንግዲህ ወዲህስ ልሙት
 አለችው፤
 እስመ ርኢኩከ ወልድየ፤
 ልጄ አይቼገለሁና፤
 ወበከዩ ክልኤሆሙ፤
 ሁለቱም አለቀሱ፤
 ፱፡ ወወጽአ ጦቢት ንበ ኖኅት፤
 ጦቢት ወደደጅ ወጣ፤
 ወተሐቅፋ፤
 አንገት ለአንገት ተያያዙ፤
 አንድም ወተአቅፈ ይላል
 ተሰነካክሎ ወደቀ፤
 ወሮፀ ወልዱ ወአንሥአ ለአቡሁ፤
 ልጄ ፈጥኖ ሂዶ አንገቱን ቀና
 አድርጎ፤
 ወኩሐሎ ገዢ ሐሞተ ውስተ
 አዕይንቲሁ፤
 ይህን ሐሞቱን ዓይኑን ካለው፤
 ፲፡ ወይቤሎ ተአመን አባ ከመ
 ተሐዩ፤
 አባቴ እንድትድን እሙን
 አለው፤
 ፲፩፡ ወሶባ ከሐሎ ሐሰየ አዕይን
 ቲሁ፤
 በኳለው ጊዜ ዓይኑን አሸ፤

፲፪፡ ወተሥዕዩ እምነ ብንተ አዕይን
 ቲሁ፤
 ከዓይኑ ብልዙ ብግሩ፤ ተቀረፈ፤
 ተገፈፈ፤
 ወርእዮ ለወልዱ፤
 ልጄን አየው፤
 ፲፫፡ ወሐቀፈ ከሣይ ወበከዩ
 አንገቱን አቅፎ አለቀሰ፤
 ወይቤ ቡሩክ አንተ እግዚአ፤
 አቤቱ አንተ ክቡር ምስጉን
 ነህ፤
 ወይትባረክ ስምክ ለዓለም፤
 ስምህ ለዘለዓለም ይክበር
 ይመስገን፤
 ወቡሩካን ከሎሙ መላእክቲክ
 ቅዱሳን፤
 ቅዱሳን መላእክትህም በሩካን
 ናቸው፤
 ፲፬፡ እስመ ቀወፍከነ፤
 ከዚህ አስቀድሞ በመክራ
 ገርፈኸናልና፤
 ወተማለከነ፤
 ተመልሰህ ይቅር ብለኸናልና፤
 ስምህ ይክበር ይመስገን፤
 ወናሁ ርኢክም ለጦብያ ወልድየ፤
 እነሆ ልጄ ጦብያን አየሁት፤
 ወእምዝ ቦአ ወልዱ እንዘ ይትፌ
 ሣሕ፤
 ከዚህ በኋላ ልጄ ደስ ብሎት ገባ፤

ወአይድያ ለአቡሁ ከሎ ማሳየተ
 ዘኮነ ላዕሌሁ፤
 በሚዶን ለሱ የተደረገውን ብዙ
 ውን ነገር ላባቱ ነገረው፤
 ፲፭፡ ወወጽአ ጦቢት ወተቀበላ
 ለመርዓቱ እንዘ ይትፌሣሕ፤
 ጦቢት ደስ ብሎት ምራቱን
 ተቀበላት፤
 ወባረኮ ለእግዚአብሔር በኅበ አንቀጽ
 ነንዌ፤
 በነንዌ አደባባይ እግዚአብሔ
 ርን አመስገነው፤
 ወአንከሩ እለ ርእይዎ እንዘ የሐውር፤
 ሲሂድ ያዩት ሰዎች ሁሉ
 አደነቁ፤
 ወይቤሎ እፎ ርእየ፤
 እንደምን አየ አለ፤
 ፲፮፡ ወጦቢትስ ገነዩ ለእግዚአ
 ብሔር በቅድሚያሙ፤
 ጦቢት ግን በፊታቸው ለእግዚ
 አብሔር ምስጋና አቀረበ፤
 እስመ ተማለሁ አምላክ ሰማይ፤
 ሰማይን የፈጠረ እግዚአብሔር
 ይቅር ብሎታልና፤
 ወሶባ በጽሐ ጦቢት ንበ ሣራ
 መርዓቱ፤
 ጦቢት ከምራቱ ከሣራ በደረሰ
 ጊዜ፤
 ባረካ ወይቤላ በጸሐኪኑ በዳገን
 ወለትየ፤
 ልጄ በደኅና ደረሰኸ አላት?፤

ይቅባርክ እግዚአብሔር ዘእምጽአኪ ኅብኒ፤

ወደኛ ያመጣሽ እግዚአብሔር ይክበር ይመስገን፤

ወይባርክ አባኪኒ ወእመኪኒ

አባትሽንም እናትሽንም ያክብራቸው፤

ወኮነ ዓቢይ ትፍሥሕት ላዕል ኩሉ አዝማዲሁ እለ ይነበሩ ነዌ፤

በነነዌ በሚኖሩ በዘመዶች ሁሉ ብዙ ተድላ ደስታ ሆነ፤

፲፮፡ ወመጽሐ አካኪርስ ወነሳቦስ ወልደ እኩሁ፤

የወንድሙ ልጅ አካኪርስና ነሳቦስ መጡ፤

፲፭፡ ወገብሩ በዓለ ሰቡዓ መዋዕለ በት ፍሥሕት፤

ሰባት ቀን በተድላ በደስታ በዓል አደረጉ፤

ምዕራፍ ፲፪

፲.ዓፄ

፩፡ ወእምዝ ጸውዖ ለጦብያ ጠባቢ፤

ከዚህ በኋላ ጠባቢ ጦብያን ጠራው፤

ወይቤሎ ርኢ ሎቱ ወልድዮ አስቦ ለዘክብር ብእሲ ዘሐረ ምስሌክ፤

ካንተ ጋራ የሄደውን የዚያን ሰው ደመወዜን ልጄ እይለት አለው፤ እንድም እወቅለት አለው፤

ወዓዲ ርቱዕ ትወስክ ሎቱ፤

ዳግ መኛም ልትጨምር ልትይገባል፤

፪፡ ወይቤሎ ጦብያ ለአቡሁ አባ ዘይነክየኒ አልቦ ለእመ ወሀብክም መንፈቀ ዝንቱ ንዋይ ዘእምጽአክ፤

ጦብያ አባቱን እንዲህ አለው፤ አባቴ ያመጣሁት የገንዘቡን እኩሴታ ብሰጠው የሚጎዳኝ የለም፤

፫፡ እስመ አዕተወኒ ኅብክ በዳኅና፤

ወዳንተ በደህና መልሶኛልና፤

ወለብእሲትየኒ ፈወሳ፤

ሚስቴንም አድኗታልና፤

ወብሩረኒ አምጽአኝ፤

ብሩንም አምጥቷልና፤

ከማሁ ለከሄ ፈወሰክ፤

አሁንም እንደተናገርሁ አንተንም አድኖሃልና፤

፬፡ ወይቤሎ አቡሁ ጽድቀ ነብብክ፤

አባቱም እውነት ነገርን ተናገርህ አለው፤

፭፡ ወጸውዖ ለውእቱ መልአክ ወይቤሎ፤

መልአኩን ጠርቶ እንዲህ አለው፤

ንግእ መንፈቀ ኩሉ ንዋይ ዘእምጽ እክሙ ምስሊክሙ፤

ካንተ ጋራ ካመጣችሁት ገንዘብ እኩሴታውን ተቀብለህ፤

ወሐር በዳኅን፤

በደኅና ሂድ፤

፮፡ ወጸውዖ ሎቱ ሩፋኢል ውእተ ጊዜ ለክልኢሆሙ፤

ያን ጊዜ ሩፋኢል ሁለቱንም ጠራቸው፤

ወአግኑምሙ ወይቤሎሙ፤

ከሰው ለይቶ እንዲህ አላቸው፤

ባርክም ለእግዚአብሔር፤

እግዚአብሔርን አመስግኑት፤

ወግነዩ ሎቱ፤

ለሱ ተዝቡት፤

ወወሀቡ ዕበዩ ለስሙ፤

ስሙን አክብሩት፤ አግኑት፤

ወእመኑ ቦቱ በቅድመ ኩሉ ዘሕያው፤

በሕይወት በሚኖር ሰው ሁሉ ፊት እመኑበት፤

በእንተ ኩሉ ዘገብረ ላዕሊክሙ ወናዮተ፤

በናንተ ላይ ስላደረገው ስለ በኅ ነገሩ ሁሉ፤

ወአዕኩትም ለእግዚአብሔር፤

እ ግ ዚ አ ብ ሔ ር ን ም አ መ ስ ግ ኑ ት ፤

ወሰብሐ ለስሙ፤

ለስሙም ምስጋና አቅርቡ፤

ወንግሩ ግብር ለእግዚአብሔር፤

የእግዚአብሔርን ሥራውን ተናገሩ፤

በክብር አርእዩ፤

ሥራውን አክብራችሁ ግለጹ፤

ወኢትትሐክዩ ገንዩ ሎቱ፤

ለሱ መግባቱን ቸል አትበለ፤

፯፡ እስመ ምሥጢረ መንግሥት ወናይ ለኅብእ፤

የቤተ መንግሥትን ነገር ሊሰውሩት ይገባልና፤

ወለግብረ እግዚአብሔርስ ይከሥትም በግብር፤

የእግዚአብሔር ታምራቱን ግን አክብሮ ሊገልጹት ይገባልና አክብራችሁ ግለጹት፤ እንድም ሠውሩት ያለውን ሊሠውሩት ግለጹት ያለውን ሊገልጹት ይገባልና፤

ግበርዋ ለወናይት፤

በኅ ሥራን ሥሯት፤

ወኢትረክበክሙ እኪት፤

መከራ አታገኛችሁም፤

፰፡ ወናይ ውእቱ ጸሎት ምስለ ሰላም፤

ጸሎት ከፍቅር ጋራ ያማረ ነው፤

ወምጽዋት፤

ከምጽዋት ጋራ ደግ ነው፤ እንድም ምጽዋት ደግ ናት፤

ወጽድቅ፤

ምግባርም ደግ ናት፤

ይኒይስ ኅዳጥ ዘበጽድት እምብዙኅ ብዕል ዓመዓ፤

ሰርቆ ቀምቶ ካጠራቀሙት ከብዙ ገንዘብ በእውነት ሠርቶ ያጠራቀሙት ጥቂት ገንዘብ ይበልጣል፤ አንድም በሚገባ ሁኖ ብዙ ከመመጽወት በሚገባ ሁኖ ጥቂት መመጽወት ይሻላል፤ ወይኒይስ ውኒበ ምጽዋት እምዘገቡቱ ለወርቅ፤

ወርቅ ከመሰብሰብ ምጽዋት መስጠት ይሻላል፤

፱፡ እስመ ምጽዋት ታድኅን እሞት፤ ምጽዋት ከሞተ ሥጋ፤ ከሞተ ነፍስ ታድናለችና፤

ወታነጽሕ እምኩሉ ኃጢአት፤

ከኃጢአት ሁሉ ታነፃለችና፤

ወእለስ ይገብሩ ጽድቀ ወምጽዋት ይመልሱ ላዕሌሆሙ ሕይወተ፤

በኅ ሥራ የሚሠሩ ምጽዋት የሚመጸውቱ ሰዎች ሕይወተ ሥጋን፤ አንድም ሕይወተ ነፍስን ያገኛሉ፤ አንድም ሕይወት ቢል በላያቸው በሰው ነታቸው ሕይወት ይመላል፤

፲፡ ወእለሂ ይኤብሱ ይጸልዝዋ ለነፍሶሙ፤

የሚበድሉም ሰዎች ሰውነታቸውን ይጠሷታል፤

፲፭፡ ወናሁ ኢየሱስ እምኔክሙ ኩሉ ነገረ፤

ነገርን ሁሉ ከናንተ አልሰ ውርም፤

ወእለሐክሙ ከመ ምሥጢረ መንግሥት ሠናይ ለኃቢዕ፤

የቤተ መንግሥትን ነገር መሠወር እንዲገባ እነግራችኋለሁ፤

ወግብርስ ለእግዚአብሔር ይከሥትዎ በክብር፤

የእግዚአብሔርን ተአምራት ግን አክብሮ ሊገልጡት ይገባል፤

፲፪፡ ወይእዚኒ አመ ጸለይክሙ አንተ ወሣራ መርዓትክ፤

ሚስትህ ሣራና አንተ ጸሎት በጸለያችሁ ጊዜ፤

አነ አባዕኩ ተዝካረ ስእላትክሙ ቅድሚሁ ለቅዱስ ቅዱሳን፤

እኔ የልመናችሁን መታሰቢያ መላእክት ወደሚያመሰግኑት ወደጌታ ፊት አቀረብሁላችሁ፤

ወአንተኒ አመ ትቀብር አብድንተ፤

አንተም ሬሳ በምትቀብርበት ጊዜ፤

አሜሃ ሀሎኩ ምስሌክ፤

ያን ጊዜ አብሬህ ነበርሁ፤

፲፫፡ ወእመኒ ኢተሐየይክ ወተንግእክ ኅዲገክ ምስሐክ፤

ምሳህን ትተህ ቸል ሳትል በተነግህ ጊዜ፤

ወሐርክ ትቅብር በድን፤

ሬሳውን ልትቀብር በሄድህ ጊዜ፤

ወኢረግእክ ገቢረ ሠናይ፤

በኅ ነገርን መሥራት ባሰብህ ጊዜ፤

አሜሃ ሀሎኩ ምስሌክ፤

ያን ጊዜ ካንተ ጋራ ነበርሁ፤ ይህ የኋላ ግብሩ ነው፤

፲፬፡ ወእግዚአብሔር ፈነወኒ ከመ እፈውስክ፤

አድንህ ዘንድ እግዚአብሔር የሰደደኝ፤

ወለሣራ መርዓትክ ከመ እናዝዝ ኃዘና፤

ምራትህ ሣራንም ኃዘኗን አስተዋት ዘንድ የላከኝ፤

፲፭፡ አነ ውእቱ ሩፋኤል መልአክ አሐዱ እምነ ሰብአቱ ሊቃነ መላእክት ቅዱሳን እለ የዓርጉ ጸሎቶሙ ለቅዱሳን፤

የቅዱሳንን ጸሎት ከሚያሳርጉ ከሰባቱ ሊቃነ መላእክት አንዱ እኔ ሩፋኤል ነኝ፤

ወየበውሁ ቅድመ ስብሐቲሁ ለዓቢይ ወቅዱስ፤

ጽኑ ገናና ወደሚሆን ወደጌት ነቱ ፊት ከሚያቀርቡ ከሰባቱ ሊቃነ መላእክት አንዱ እኔ ነኝ፤

፲፮፡ ወሰሚያሙ ዘንተ ደንገዑ ክልኤሆሙ ወወድቁ በገጸሙ፤

ሁለቱም ይህንን በሰሙ ጊዜ ደንገጠው በግምባራቸው ፍግም ብለው ወደቁ፤

እስመ ፈርሁ፤

ፈርተዋልና፤

፲፯፡ ወይቤሉሙ ኢትፍርሁ ለእግዚአብሔር አምላክክሙ ባርክዎ፤

ፈጣሪያችሁን እግዚአብሔርን አመስግኑት እንጂ አትፍሩ፤

፲፰፡ እስመ አኮ ሊተ አኩቴት፤

እኔን ልታመሰግኑኝ አይገባ ምና፤

አላፈቃዱ ለአምላክክሙ አምጽአኒ፤

የፈጣሪያችሁ ፈቃዱ አመጣኝ እንጂ፤

ወበእንተዝ ባርክዎ ለአምላክ ጽድቅ ለዓለም፤

ስለዚህ ነገር የባሕርይ አምላክ የሚሆን እሱን ለዘለዓለም አመስግኑት፤

፲፱፡ ወበኩሉ መዋዕል፤

ባለበዘመናችሁ ሁሉ አመስግኑት፤

ወአነ አስተርአይኩክሙ፤

እኔም ታየኋችሁ ተነጋገርኋችሁ፤

ወርኢክሙ ራእይየ፤

መልኬንም አያችሁ፤

ኢበላዕኩ ወኢስተይኩ ምስሌክሙ፤

ከናንተ ጋራ ይረባኛል ይጠቅመኛል ብዬ አልበላሁም አልጠጣሁም፤ አንድም ብደክም ያጸናኛል ተርቤ ያጠግበኛል ብዬ የበላሁ አይደለም፤

፳፭፡ ወይዘሜኑ እመኑ በእግዚአብሔር፡
አሁንም በእግዚአብሔር እመኑ፡

እስመአ ዓርግ ኅብ ዘፈነውን፤

ወደላከኝ ወደ እግዚአብሔር እሄዳለሁና፡

ወመጸእከ እጽሐፍ እሎንተ መጸሐፍተ፤

እነዚህን መጸሐፍት ልጽፍ መጣሁ፡ ወመጽሐ ይጽሐፍም ይላል፡

፳፮፡ ወሶቤሃ ተንሥእ ወሐረ፤

ያን ጊዜ ተነሥቶ ሄደ፡

ወኢርእይም እንከ፤

ከዚያ በኋላ አላዩትም፡

፳፯፡ ወአምኑ በኩሉ ግብሩ ለእግዚአብሔር ዓቢይ ወግሩም፡

ገናና ድንቅ የሚሆን የእግዚአብሔርን ሥራውን አመኑ፡

ወበእንተ ዘአስተርአዮሙ መልአከ እግዚአብሔር፡

መልአከ እግዚአብሔር ስለታያቸውም አመኑ፡፡

ምዕራፍ ፲፫

፩፡ ወጸለየ መቤት ጸሎተ ትፍሥሐት፡

ተናገረ ሲል ነው፡ መቤት ደስ የሚያሰኝ ነገር ተናገረ፡ ጸሎት

ብሂል ተናግሮተ ሰብእ ምስለ እግዚአብሔር እንዲል፤
አንድም ወጸሐፈ መቤት ይላል፡

ወይቤ ይትባረክ እግዚአብሔር ዘውእቱ ሕያው ዘለዓለም፡

ለዘለዓለም ሕያው የሚሆን እግዚአብሔር ይክበር ይመስገን፡

ወለዓለመ ዓለም መንግሥቱ፤

መንግሥቱ ለዘለዓለም ጽንቆ የሚኖር እግዚአብሔር ይክበር ይመስገን፡

፪፡ ወውእቱ ይቀሥፍ ወይማላል፡

እሱ በመከራ ይገርፋል፤ ይቅር ይላል፤ ይቀሥፍ፤ ጠላቱን፤ ወይማላል ወዳጁን፤ አንድም ይቀሥፍ በሥጋ ወይማላል በነፍስ፤ በሥጋ ይቀሥፋል፤ በነፍስ ያድናል፡

ወውእቱ ያወርድ ውስተ ሲኦል ወየዐርግ፤

ወደመቃብር ያወርዳል፤ ከመቃብር ያስነግል፡ አንዱንም አንዱን ማናቸውን፡ አንድም አልዓዛርን፡ አንድም ጠላቱን ወደመቃብር ያወርዳል፡ ወዳጁንም ከመቃብር ያወጣል፡ አንድም ያወርድ በሥጋ፡ ወየዓርግ በነፍስ ያድናል፡

ወአልቦ ዘያመስጥ እምእዴሁ፡

ከሥልጣኑ የሚያመልጥ የለም፡

፫፡ ወግንዩ ሎቱ ኩልክሙ ደቂቀ እስራኤል፤

የእስራኤል ልጆች ሁላችሁ ተገዙለት፡

በቅድመ ኩሉ አሕዛብ እለ ዘረወን ውስቴቶሙ፤

አስማርኮ ወደርሳቸው በሰደደን በአሕዛብ ፊት ተገዙለት፡

፬፡ በህዩ አርአዩ ምሕረቶ ላዕሌን፡

በዚያ ይቅርታውን ገለጸልን፤

ወአልዕልም በቅድመ ኩሉ ደቂቀ ዕንል እመሕያው፤

በሰው ሁሉ ፊት እግዚአብሔርን አክብሩት አግኑት፡

እስመ ውእቱ እግዚእን፤

ጌታችን እሱ ነውና፡

ወውእቱ እግዚአብሔር አቡን በኩሉ ዓለም፡

በዓለሙ ሁሉ አባታችን እሱ ነውና፡

፭፡ ወይቀሥፈን በኩሉ ኃጣውኢን፤

በኃጣኢታችን ይፈርድብናል፡

ወካዕበ ይማላን፡

ዳግመኛ ይቅር ይለናል፤ የመከራውን ለደስታ፤ አንድም የአባቶቻቸውን ደስታ ለነሱ ካዕበ አለው፡

ወያስተጋብአን እምኩሉ አሕዛብ እለ ውስቴቶሙ ዘረወን፤

አስማርኮ ከበተነን ከአሕዛብ ሀገር ሁሉ ይሰበስባል፡

፮፡ ወለእመኒ ተመዋጥ ኅቤሁ በኩሉ ልብን፤

በፍጹም ልቡናችን ወደሱ ብንመለስ፡

ወበኩሉ ነፍስን

በፍጹም ሰውነታችን ብንመለስ፡

ከመንግበር ጽድቀ በቅድሚያ፤

በፊቱ በካሥራ እንሠራ ዘንድ፡

ወውእተ ጊዜ ይትመዋጥ ኅቤን፤

ያን ጊዜ ከመዓት ወደምሕረት ይመለሳልና፡

ወኢይሜውር ገጸ እምኔን፤

ገጸ ረድኤቱን ከኛ አልመለስም፡

ወርእዩ ዘገብረ በላዕሌን፤

ለኛ ያደረገውን አስተውሉ፤

ወእመኑ ቦቱ በኩሉ ልብክሙ፤

በፍጹም ልቡናችሁ እመኑበት፡

ወበኩሉ ነፍስክሙ፤

በፍጹም ሰውነታችሁ እመኑበት፡

ወባርክም ለእግዚአብሔር፤

እግዚአብሔርን አመስግኑት፡

ወአልዕልም ለንጉሠ ዓለም በምድር ዙገዊወውክሙ፤

ተማርካችሁ በሄዳችሁበት ሀገር የዓለሙ ሁሉ ንጉሥ የሚሆን እሱን አመስግኑት፤

ወእንሰ በምድር ዙገዊወውኩ አአምን ቦቱ፤

እኔም ተማርኬ በሄድሁበት ሀገር አምንበታለሁ፤

ወእነግር ኃይሎ ወዕበዮ ለሕዝብ ኃጥአን፤

ለኃጥአን ወገኖች ከሀሊኑቱን፤ ገናንነቱን እናገራለሁ፤

ተመዋጡ ኃጥአን ወግበርዋ ለጽድቅ ቅድሚያ ለእግዚአብሔር፤

ኃጥአን ከክፋት ወደበላነት ተመለሱ፤ በጌታዬ ፊት በጎ ሥራን ሥሯት፤

መኑ የአምሮ እመ ይፈቅድ ዘይገብር ምሕረቱ በላዕሊክሙ አምላኪዮ፤

ፈጣሪዬ፤ ይቅርታውን በናንተ ላይ ያደርግ ዘንድ እንዲወድ ማን ያውቃል፤ እሱን መጠራጠር አይደለም፤ የነሱን አለመመለስ መናገር ነው፤

፯፡ ወታሊዕሎ ነፍስዬ ለንጉሠ ሰማይ፤

የሰማይ ንጉሥ የሚሆን እሱን ሰውነቴ ከፍ ከፍ ታደርገሃለች፡፡

እሴብሕ ሰበዮ ለአምላክ ጽድቅ በኩሉ፤

የባሕርይ አምላክ የሚሆን እሱን ገናንነቱን በውስጥ በአፍኦ አመስግንዋለሁ፤

፰፡ ወእመኒ ቦቱ በጽድቅ ሀገረ ኢየሩሳሌም ቅድስት፤

ክብርት የምትሆኝ ኢየሩሳሌም በእውነት እመኝበት፤

ኢይቅሥፍኪኑ በምግባረ ጽድቅኪ፤ በምግባርሽ ዳኚ እንጂ በመከራ አልግረፍሽን፤ አንድም ኢይቀ ሠፈኪኑ በምግባረ ደቂቅኪ፤ በልጆችሽ ኃጢአት በመከራ አልገርፍሽምን፤

ወካዕበ ይምሕሮሙ ለደቂቀ ጻድቃን፤ ዳግመኛም የጻድቃንን ልጆች ያዘንላቸዋል፤

፱፡ ግነዩ ለእግዚአብሔር በሠናይ፤ በጌ ሥራ በመሥራት ለእግዚአብሔር ተገዢ፤

ወባርኪዮ ለንጉሠ ዓለም ከመ ትትሐነዕ ደብተራሁ ውስቴትኪ በትፍሥሕት፤

ቤተ መቅደስ በተድላ በደስታ ትሠራ ዘንድ የዓለሙ ሁሉ ንጉሥ የሚሆን እሱን አመስግኝው፤

ወይትፌሥሐ ብኪ ህዩ እለ ህለዉ ሂውዋን፤

ተማርከው በዚያ የሚኖሩ ሁሉ ባንቺ ደስ ይላቸዋል፤

ወይትፋቀሩ በእንቲአኪ ጽሉዓን በኩሉ ትውልድ ዘለዓለም፤

የተጠሉ ሰዎች ባንቺ ምክንያት ለዘለዓለም በሚኖር ትውልድ ደስ ይላቸዋል፤

፲፡ እስመ ብዙኃን አሕዛብ ይመጽኡ እምርኑት ንበ ስሙ ለእግዚአብሔር፤

ብዙ አሕዛብ በእግዚአብሔር ስም አምነው ከሩቅ ይመጣሉና፤

ወያመጽኡ አምኃ ለንጉሠ ዓለም ወለንጉሠ ሰማይ፤

ለዓለም ንጉሥና ለሰማይ ንጉሥ ለእግዚአብሔር እጅ መንሻ ያመጣሉ፤

ለትውልደ ትውልድ ይሴብሐክ እግዚአ፤

አቤቱ ለልጅ ልጅ ዘመን ያመሰ ግነሃል፤

ወይሁቡ ስብሐተ ለስምክ፤

ለስምህ ምስጋና ያቀርቡ ዘንድ፤

፲፩፡ ርጉማን ኩሉሙ እለ ይጸልኩክ፤

አንተን የሚጠሉህ ሰዎች ርጉማን ናቸው፤

ወቡሩካን እሙንቱ ኩሉሙ እለ ያፈቅሩክ ለዓለም፤

ለዘለዓሙ አንተን የሚያመ ሰግኑህ ሁሉ ክቡራን ልዑላን ናቸው፤

፲፪፡ ወትትፌሣሕ በደቂቆሙ ለጻድቃን፤

በጻድቃን ልጆች ደስ ይልሃል፤

እስመ ይትጋብኡ ወይባርኩክ እግዚአ፤

አቤቱ ተሰብስበው ያመሰግኑ ሃልና፤

እስመ ብዑዓን እሙንቱ እለ ያፈቅሩክ፤

የሚወዱህ ሰዎች ክቡራን ንዑዳን ናቸውና፤

ወይትፌሥሐ በስምክ፤

በስምህ አምነው ደስ ይላቸዋል፤

፲፫፡ ወብዑዓን ኩሉሙ እለ ይቴክዙ በሕማምክ፤

ባመጣህባቸው መከራ የሚያዝኑ ሰዎች ልዑላን ንዑዳን ናቸው፤

እስመ ይትፌሥሐ ብክ ርእዮሙ ኩሉ ስብሐቲክ፤

ጌትነትህን፤ ተአምራትህን አይተው ደስ ይላቸዋልና፤ አንድም በዕለተ ዓርብ በተቀበልከው መከራ የሚያዝኑ ሰዎች ንዑዳን ክቡራን ናቸው፤ ጸጋህን ክብርህን አይተው ደስ ይላቸዋልና፤

ወይትፌሥሐ ለዓለም፤

ለዘለዓለም ደስ ይላቸዋልና፤

፲፱፡ ነፍሱን ትባርኩ ለእግዚአብሔር ንጉሥ ዓቢይ፤
 ገናና ንጉሥ የሚሆን እግዚአብሔርን ሰውነታችን ታመሰግንዋለች፤
 ፲፭፡ እስመ ትትሐነዕ ኢየሩሳሌም በዕብሃ ሰንፔር ወበመረግድ ወበዕንቀፍ ክቡር፤
 ኢየሩሳሌም ሰንፔር መረግድ በሚባል በከበረ ዕንቀፍ ትሠራለችና፤
 አረፋቲሃ፤
 ድልድሏ፤
 ወማሕፈዲሃ፤
 ግንቧ፤
 ወአናቅ ጸሃ፤
 በሯ፤
 በወርቅ ንጽሕ፤
 በጠራ ወርቅ ትሠራለች፤
 ፲፮፡ ወመርገባኒ፤
 አደባባይዋ፤
 በቢረሌ፤
 ብርሌ በሚባል ዕንቀፍ፤
 ወበዕንቁ ሶፎር አትራኮስ፤
 አትራኮስ በሚባል ዕንቀፍ፤
 ወበዕንቁ ሶፎር ይትገበር፤
 ሶፎር በሚባል ዕንቀፍ ይሠራል፤
 ፲፯፡ ወይብሉ በኩሉ ፍናዊሃ ሃሌ ሉያ
 በአራት ማዕዘኗ ስብሐት ለእግዚአብሔር እያሉ ያመሰግናሉ፤
 አንድም እስመ ትትሐ ነዕ

ኢየሩሳሌም በሰንፔር ወመረግድ፤
 ግድ፤ ወበዕንቀፍ ክቡር ቤተ ክርስቲያን በሦስት ስም ትጸናለችና፤
 አረፋቲሃኒ ሰውነቷ ወማሕፈዲሃኒ፤
 ሕዋሳቷ ወአና ቅጹሃ፤
 ልቡናዋ በወርቅ ንጽሕ በሕገ ወንጌል ይጸናል፤
 ወመርገባኒ፤
 በቢረሌ ወበዕንቁ፤
 አትራኮስ ወበዕንቁ ሶፎር ይትገበር፤
 ልቡናዋ በሦስቱ ስም ይጸናል፤
 ወይብሉ በኩሉ ፍናዊሃ፤
 ሃሌ ሉያ በአደባባይዋ ስብሐት ለእግዚአብሔር ዘህሉ ወይሄሉ እያሉ ያመሰግናሉ፤
 ይህብሉ ወይብሉ ይትባረክ እግዚአብሔር ለዓለም፤
 እግዚአብሔር ለዘለዓለሙ ይክበር ይመስገን እያሉ ያመሰግናሉ፤
 ወበኩሉ ዓለም፤
 በአራቱ ማእዘን ምስጋና ይገባል እያሉ፡፡

ምዕራፍ ፲፬

፩፡ ወእምዝ አርመመ ጦቢት እምነበ ይጽሉ፤
 ከዚህ በኋላ ጦቢት ጸሎቱን ተወ፤
 ፪፡ ኃምሳ ወሰመንቱ ዓመት ሎቱ አመ የኃጉል አዕይንቲሁ፤
 ጦቢት ዓይነ በጠፋ ጊዜ ኃምሳ ስምንት ዘመን ሆኖት ነበር፤

ወእምድኅረ ኃምሳ ወሰመንቱ ዓመት ርእየ፤
 ከኃምሳ ስምንት ዘመን በኋላ አየ፤
 ወገብረ ምጽዋተ፤
 ምጽዋት መጸወተ፤
 ወወሰከ ዓዲ ፈሪሆቶ ለእግዚአብሔር፤
 ዳግመኛም እግዚአብሔርን እጅግ ፈራው፤
 ፫፡ ወፈድፋድ ረሰዓ፤
 ፈጽሞ አረጀ፤
 ወጸውያሙ ለወልዱ ወለደቂቀ ወልዱ፤
 ልጁን፤ የልጅ ልጁን ጠርቶ፤
 ወይቤሉ ወልድየ ንግሉ ደቂቀክ፤
 ልጄ ልጆችህን ውሰድ፤
 እስመ ረግዕዝ ወበጸሕኩ እስከ ለሞት፤
 ለሞት እስክደርስ ድረስ አርጅ ቻለሁና፤
 ፬፡ ወሐር እስከ ሚዶን፤
 ወደሚዶን ሂድ አለው፤
 እስመ አአምር ኩሉ ዘነበበ ዮናስ ነቢይ ላዕል ነነዌ ከመ ሀለዋ ትትነሡት፤
 ትጠፋ ዘንድ እንዳላት ዮናስ በነነዌ የተናገረውን አውቃለሁና፤

ውስተ ሚዶን ሰላም ይከውን፤
 እስከ ዘመኑ፤
 በሚዶን ግን እስከ ጊዜው ድረስ ተድላ ደስታ ይሆናል፤
 አንድም እስከ ዘመዱ ይላል፤
 እስከ ዳርዮስ ድረስ፤
 ወአኃዊን ሀለምሙ ይዘረወ ውስተ በሐውርት እምነ ኩሉ ምድር ቡርክት፤
 ክብርት ቡርክት ከሆነች ከኢየሩሳሌም ተማርከው በየሀገሩ ይበተኑ ዘንድ አላቸው፤
 ወኢየሩሳሌምን ትከውን በድወ፤
 ኢየሩሳሌም ምድረበዳ ትሆናለች፤
 ወቤተ እግዚአብሔር ዘውስቴታ ይውዳ በእሳት፤
 በውስጧ ያለ ቤተ መቅደስም በእሳት ይቃጠላል፤
 የተቃጠለበት አልታወቀም፤
 ወይከውን በድወ፤
 እስከ ዘመኑ እስከ ጊዜው ድረስ ምድረበዳ ይሆናል፤
 አንድም እስከ ዘመዱ እስከ ዘሩባቤል ድረስ፤
 ፭፡ ወካዕበ ይግሃሉሙ እግዚአብሔር ወያገብእሙ ውስተ ምድሮሙ፤
 ዳግመኛ እግዚአብሔር ይቅር ይላቸዋል ወደ ሀገራቸው ይመልሳቸዋል፤

ወወጽአት መንፈሱ በዲበ ዓራቱ፤
ባልጋው ላይ ሳለ ነፍሱ ከሥጋው
ተለየች፤

ምዕት ወጋምሳ ወሰመንቱ ዓመት
ሎቱ፤

በሞተ ጊዜ መቶ ኃምሳ ስምንት
ዘመን ሆኖት ነበር፤

ወቀበርዎ በክብር፤

አክብረው ቀበሩት፤

፲፪፡ ወእመ ሞተት ሐና እሙ
ቀበራ ጦብያ ወልዱ ምስለ አቡታ፤
ሐናም በሞተች ጊዜ ልጁ
ጦብያ ከአባቱ ደረባት፤

ወሐረ ጦብያ ምስለ ብእሲቱ
ወደቂቁ ውስተ ባጥና ነበ ራጉኤል፤
ጦብያ ከሚስቱና ከልጆቹ
ጋራ ወደ ራጉኤል ዘንድ
ወደባጥና ሄደ፤

፲፫፡ ወረስዐ ራጉኤል ወእድና
ብእሲቱ፤

ራጉኤል አረጀ፤ እድና ሚስቱም
አረጀች፤

ወሞቱ፤

ሞቱ፤

ወቀበሮሙ ጦብያ በክብር ለታሕ
ማሁ፤

ጦብያ አማቶቹን አክብሮ
ቀበራቸው፤

ወተዋረሶሙ ከሎ ንዋዮሙ፤

ገንዘባቸውንም ወረሰ፤

ወለጦቤትኒ አቡታ፤

አባቱ ጦቤትንም ወረሰ፤

፲፬፡ ወሰምዐ ጦብያ ሙስናሃ
ለነነዌ ዘእንበለ ይሙት በከመ
ነገሮ አቡታ፤

አባቱ እንደተናገረው ሳይሞት
ጦብያ የነነዌን ጥፋት ሰማ፤

ወሰምዐ ናቡከደነዖር ወአሕሻዊሮስ
ሙስናሃ ለነነዌ ወተፈሥሐ፤

ናቡከደነዖርና አሕሻዊሮስ
የነነዌን ጥፋት ሰምተው ደስ
አላቸው፤ እሊህማ አጥፊዎች
አይደሉም ምንው ሰሙ አለ
ቢሉ ሠራዊቶቻቸውን ሰጸው
አስወግተዋቸው ነበርና ከሠራ
ዊቶቻቸው የነነዌን ጥፋት
ሰሙ አለ፤

፲፭፡ ወሞተ ጦብያ በ፪ወጃወጃቱ
ዓመት በባጥና ዘሚዶን፤

ጦብያ የሚዶን አውራጃ
በምትሆን በባጥና በመቶ ኻያ
ሰባት ዓመት ሞተ፤

ወቀበርዎ በክብር፤

አክብረው ቀበሩት፤

ተፈጸመ መጽሐፈ ጦቤት በረከተ
አምላኩ ትኩን ምስሌን፤ ወስብሐት
ለእግዚአብሔር እስከ ለዓለመ ዓለም
አሜን።

የጦቤት ጉባዔ ፬ ነው።

መጽሐፈ ዮዲት

መቅድም

ዮዲት ማለት የማናዊት ማለት
ነው፤ ዮድ ማለት የማነ እግዚ
አብሔር ማለት እንደሆነ፤
አንድም ሳይልት ዕንዕት ማለት
ነው አንድም ተአማኒት ማለት
ነው፤ ይህስ እንደ ምነው ቢሉ
ፍሕዮስ ቂሮስ ምኑፍዮስ፤
ቂሮስ የሚባል የፋርስ ንጉሥ
ነበረ፤ ገናና ነህ ስትሉ ናቡከ
ደነዖር በሉኝ አለ ሆሎፎርኒስ
የሚባል፤ ቢትወደድ ነበረው፤
አሥር እልፍ ከሁለት ሽሕ
እግረኛ፤ ዐሥር እልፍ ከሁለት
ሽሕ ፈረሰኛ፤ ዐሥር እልፍ
ከሁለት ሽሕ ቀስተኛ ይዘህ
ሂደሕ እየዞርህ አሳምን አለው፤
እየዞረ ሲያሳምን አሞን ደረሰ፤
የዓሞንን አለቃ አክዮርን
አሳመነው፤ ያን ጊዜ እሥራኤል
ቤጤልዋ የምትባል አምባ
ቄርቄረው ተቀምጦ ነበር፤
አሻግሮ አይቶ ሁሉ ሲሰግድልኝ
እነዚህ የማይሰግዱልኝ ምንድር
ናቸው አለ፤ የዓሞን አለቃ
አክዮር ጌታዬ የነዚህንስ ነገር
ሰማኝ፤ ልንገርህ አለ፤ ጥንቱን
አባታቸውን ዓእ እምሀገርከ
ወተፈለጥ እምአገማዲከ ብሎ
ከከላው ዴ ዎ ን ወደካራን፤
ከካራን ወደ ከነዓን አወጣው።
ኋላ በምክንያተ ረሀብ ወደ

ግብፅ ወረዱ በግብፅ ሁለት
መቶ ዐሥራ አምስት ዘመን
ኖሩ፤ ግብፃውያን አገዛዝ አጸኑ
ባቸው፤ ግብፃውያንን ባሥር
መቅሠፍት ባሥራ አንደኛ
ስጥመት አጥፍቶ ከግብፅ
አወጣቸው፤ በምድረ በዳ አርባ
ዘመን መና ከደመና አውርዶ
ውሀ ከደንጊያ አፍልቆ መገባ
ቸው፤ ኋላም ከነዓንን አወረሳ
ቸው፤ ኃጢአት ሠሩ፤ ጣኦት
አመለኩ፤ የፋርስ የባቢሎን
ሰዎች ማርከው ወሰዷቸው፤ ሰባ
ዘመን ተገዙ፤ አሁን ከባቢሎን
አውጥቶ ከዚህ አስቀምጧቸ
ዋል፤ አሁንም ጌታዬ ፈጣሪያቸ
ውን በድለው እንደሆነ ሁለት
ሰዎች ብትሰድ ድል ይነሳቸ
ዋል፤ ፈጣሪያቸውን አልበደሉ
እንደሆነ አንተም ብትሂድ
ድል አትነሳቸውም አለው፤
ሆሎፎርኒስም አንተኑ ገባዲሁ
ለኤፍሬም፤ የኤፍሬም ወታደሩ
ጠንቋዩ አንተ ነህን፤ የነዚያን
ጥፋት ሳላሳይ አንተን አልገድ
ልህም ብሎ የግርንግ ሪት አሥ
ራችሁ በቆላተ ቤጤ ልዋ
ጣሉት፤ አላቸው፤ የግርን
ግሪት አሥረው ወስደው በቆላተ
ቤጤልዋ ጣሉት፤ እስራኤልም
ጠላት የመጣብን መስሏቸው